

Lovforslag nr. L 264. Fremsat den 30. marts 2000 af indenrigsministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og straffeloven

(Skærpelse af strafniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 539 af 26. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om opholdstilladelser efter § 6. Indenrigsministeren kan herved fravige bestemmelserne i kapitlerne 3-5 i det omfang, det følger af EF-reglerne.«

2. I § 3 indsættes som 4. pkt.:

»Det tidsrum, hvori en udlænding efter 1.-3. pkt. er fritaget for visum, kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder.«

3. I § 4, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Et visum kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder ud over det i 1.-3. pkt. angivne tidsrum.«

4. I § 11, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »opholdstilladelse«: »efter §§ 7-9«.

5. § 11, stk. 9, ophæves.

6. I § 22, nr. 5, ændres »§ 59, stk. 3« til: »§ 59, stk. 5«.

7. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.«

8. I § 28, stk. 2, 3. pkt., ændres »overtagelse af udlændingen efter EF-asykonventionen, jf. § 29 a« til: »overtagelse, tilbagesendelse eller modtagelse af udlændingen efter reglerne i kapitel 5 a«.

9. § 29 a, stk. 1, affattes således:

»En udlænding kan afvises, overføres eller tilbageføres til et andet EF-land efter reglerne i EF-asykonventionen eller efter en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til EF-asykonventionen.«

10. I § 32, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.«

11. I § 32, stk. 2, nr. 1, ændres »frihedsstraf« til: »betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetin-

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

get frihedsstraf«, og »varighed« ændres til: »karakter eller varighed«.

12. I § 32, stk. 2, nr. 2, ændres »frihedsstraf« til: »ubetinget frihedsstraf«.

13. I § 32, stk. 2, nr. 3 og 4, ændres »fængsel« til: »en ubetinget fængselsstraf«.

14. I § 34, stk. 1, ændres »eller afvises, eller overføres eller tilbageføres efter EF-asylkonventionen« til: », afvises, overføres eller tilbageføres«.

15. I § 34, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«.

16. I § 35 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling eller foranstaltning, der træder i stedet herfor, alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning. Fristen efter 2. pkt. fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.«

17. I § 36, stk. 1, 1. pkt., udgår »efter EF-asylkonventionen«.

18. I § 36, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«.

19. I § 36, stk. 2, 2. pkt., ændres »hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7«.

20. I § 36, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 2. pkt.«.

21. I § 37, stk. 5, ændres »eller udvisning, om overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen eller om« til: », udvisning, overførsel eller tilbageførsel eller«.

22. I § 37 c, stk. 4, 4. pkt., ændres »8 uger« til: »4 uger«.

23. I § 37 d, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og § 37 e, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., indsættes alle steder efter »indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet,«: »eller som er nødvendige

for, at politiet kan drage omsorg for udlændingens udrejse,«.

24. I § 40, stk. 2, ændres »§ 42 a, stk. 1« til: »§ 42 a, stk. 4«.

25. I § 40, stk. 7, ændres »Retsplejelovens kapitler 72, 73 og 75 b« til: »Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74«.

26. § 42 a, stk. 1, affattes således:

»En udlænding, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes, jf. dog stk. 3 og 4 og § 43, stk. 1. En udlænding som nævnt i 1. pkt., der er blevet meddelt opholdstilladelse i medfør af § 7, stk. 1 eller 2, § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4-6, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen til og med udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.«

27. I § 42 a indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Har en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 1 eller § 43, stk. 1, efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke ret til at opholde sig her i landet, får udlændingen udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke:

- 1) Hvis udlændingen har lovligt ophold her i landet i medfør af § 1 eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 6 eller 9.
- 2) Hvis udlændingen har indgået ægteskab med en herboende person, medmindre særlige grunde foreligger.
- 3) Hvis udlændingens opholdssted ikke kendes.
- 4) Hvis udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Stk. 1 gælder dog, uanset om udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal

have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens underhold, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Udlændingestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinjer for beregningen af udgifterne til underhold, herunder fastsætte gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode. Udlændingestyrelsens pålæg til en udlænding om at betale udgifterne til underhold tillægges udpantningsret.«
Stk. 2-7 bliver herefter stk. 5-10.

28. I § 42 a, stk. 2, 1. pkt., som bliver § 42 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

29. I § 42 a, stk. 2, 3. pkt., som bliver § 42 a, stk. 5, 3. pkt., ændres »Statslige styrelser« til: »Beredskabsstyrelsen eller andre statslige styrelser«.

30. I § 42 a, stk. 3, som bliver § 42 a, stk. 6, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

31. I § 42 a, stk. 4, 1. pkt., som bliver § 42 a, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

32. § 42 a, stk. 5, som bliver § 42 a, stk. 8, ophæves.
Stk. 6 og 7, som bliver stk. 9 og 10, bliver herefter stk. 8 og 9.

33. I § 42 a, stk. 6, som bliver § 42 a, stk. 8, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

34. I § 42 a, stk. 6, nr. 3, som bliver § 42 a, stk. 8, nr. 3, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 7, 1. pkt.«.

35. I § 42 b, 1. pkt., ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

36. § 42 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Børn i den undervisningspligtige alder, der opholder sig her i landet og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning.«

37. I § 42 c, stk. 2, 1. pkt., ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er

taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

38. I § 42 d, stk. 1 og 3, ændres »§ 42 a, stk. 2« til: »§ 42 a, stk. 5«.

39. I § 42 d, stk. 4 og 7, ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

40. Efter § 42 d indsættes:

»§ 42 e. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde erhverve bebygget eller ubebygget fast ejendom ved ekspropriation, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at sikre tilvejebringelsen af de i § 42 a, stk. 5, nævnte indkvarteringssteder. Ekspropriation kan ske til eje eller brug, herunder således at der kun erhverves en begrænset rettighed over den pågældende ejendom. Ekspropriation finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Ved etablering af de i § 42 a, stk. 5, nævnte indkvarteringssteder er Udlændingestyrelsen fritaget for kravet om at søge boligministerens bistand i § 4, stk. 2, i lov om statens byggevirksomhed.«

41. I § 43 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Politiet kan, såfremt der er et umiddelbart behov herfor, drage omsorg for indkvartering og underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som ikke er registrerede som asylansøgere efter § 48 e, stk. 1. Politiet afholder udgifterne hertil.«

Stk. 1-4 bliver herefter stk. 2-5.

42. I § 43, stk. 1, 1. pkt., der bliver § 43, stk. 2, 1. pkt., udgår »ophold og«.

43. I § 43, stk. 2, 1. pkt., der bliver § 43, stk. 3, 1. pkt., ændres »afvist efter reglerne i kapitel 5 eller overført eller tilbageført efter reglerne i kapitel 5 a« til: »afvist, overført eller tilbageført efter reglerne i kapitel 5 eller 5 a«.

44. I § 43, stk. 4, der bliver § 43, stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 2-4«.

45. I § 46, stk. 1, indsættes efter »der fremgår af:« »§ 9, stk. 5,«.

46. I § 46, stk. 2, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.,«.

47. I § 47 a udgår »i helt særlige tilfælde«.
48. I § 48, 2. pkt., ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 2 og 3«.
49. I § 48 a, stk. 1, ændres »overførsel eller tilbageførsel« til: »afvisning, overførsel eller tilbageførsel«.
50. I § 48 a, stk. 4, ændres »eller udvisning eller overførsel eller tilbageførsel efter EF-asytkonventionen« til: », udvisning, overførsel eller tilbageførsel«.
51. I § 48 b ændres »overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i EF-asytkonventionen« til: »overtage, tilbagetage eller modtage en udlænding efter reglerne i kapitel 5 a«.
52. I § 48 e, stk. 1, ændres »politiet« til: »Udlændingestyrelsen«.
53. I § 48 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse efter § 48 a, stk. 1, foretager politiet en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
54. I § 50 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »eller forvaring«.
55. § 53 a, stk. 1, nr. 4, affattes således:
»4) Udsendelse efter § 49 a.«
56. I § 53 a, stk. 5, ændres »eller omfattet af § 42 a, stk. 5« til: »eller er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3«.
57. I § 58 indsættes efter »§ 37 c, stk. 3, 2. pkt.,«: »§ 40, stk. 3, 3. pkt.,« og efter »§ 50, stk. 2, 3. pkt.,« indsættes: »§ 50 a, stk. 2, 3. pkt.,«.
58. § 59, stk. 2, affattes således:
»Stk. 2. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.«
59. I § 59 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
»Stk. 3. Ved straffens udmåling efter stk. 2 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 4. Er der ved en overtrædelse af stk. 2 opnået en økonomisk fordel, kan denne konfiskeres efter reglerne i straffelovens kapitel 9. Kan der ikke ske konfiskation, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

60. I § 60, stk. 1, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«, og »§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.« ændres til: »§ 42 a, stk. 7, 2. pkt.«.

§ 2

I lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og § 3 i lov nr. 140 af 17. marts 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 2, affattes § 2 b, stk. 1 og 2, således:

»Udlændinge, der har opholdstilladelse i et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog ikke den tid, hvori udlændingen har haft ophold i de andre nordiske lande.

Stk. 2. Udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet inden for visumets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i et andet Schengenland.«

2. § 1, nr. 3, affattes således:

»3. § 3 ophæves og i stedet indsættes som §§ 3 og 3 a:

»§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder i løbet af en 6-måneders periode

regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6 måneders perioden har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland.

§ 3 a. Uanset bestemmelserne i §§ 1-3 skal udlændinge med indrejseforbud, jf. § 32, have et visum udstedt efter § 4 eller § 4 a for at indrejse og opholde sig i Danmark. Tilsvarende gælder for udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3. De i 1. og 2. pkt. nævnte udlændinge må ikke opholde sig her i landet ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.«

3. § 1, nr. 4, affattes således:

»4. § 4 affattes således:

»§ 4. Visum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, jf. artikel 15, til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene.«

4. I § 1, nr. 5, ændres i § 4 b »§§ 2-4 a« til: »§§ 2-3 a«.

5. I § 1, nr. 6, ændres i § 5, stk. 1, »§§ 1-4 b« til: »§§ 1-3 a og 4 b«.

6. I § 1 indsættes i stedet for de ophævede nr. 7 og 8 som nye numre:

»7. I § 9, stk. 7, 3. pkt., ændres »§§ 1-4 eller § 5, stk. 2« til: »§§ 1-3 a, 4 b eller 5, stk. 2«.

8. I § 9, stk. 8, ændres »§§ 1-4« til: »§§ 1-3 a eller 4 b«.

7. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 1, nr. 1, », jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.« til: »udstedt efter §§ 4 eller 4 a, jf. § 3 a, 1. pkt.«.

8. I § 1, nr. 13, affattes § 28, stk. 4, således:

»Stk. 4. En udlænding, der ikke er nordisk statsborger og ikke er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan afvises ved indrejsen i Danmark, hvis den pågældende kan afvises efter de regler, der gælder i det andet nordiske land, hvortil den pågældende må antages at ville rejse.«

9. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 5, 3. pkt., »eller tilbagetagelse af udlændingen efter EF-asyl-

konventionen, jf. § 29 a« til: », tilbagetagelse eller modtagelse af udlændingen efter reglerne i kapitel 5 a«.

10. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 6, 3. pkt., »stk. 1, nr. 1 eller 2« til: »stk. 1, nr. 1«.

11. § 1, nr. 22, affattes således:

»22. § 38 affattes således:

»§ 38. Ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, skal ind- og udrejsekontrol finde sted i medfør af Schengenkonventionens artikel 6.

Stk. 2. Ind- og udrejsekontrol må ikke finde sted ved grænsen til et Schengenland. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.

Stk. 3. Ind- og udrejse over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, må, medmindre andet er fastsat i medfør af Schengenkonventionens artikel 3, stk. 1, 2. pkt., alene finde sted ved de grænseovergangssteder (havne og lufthavne), der er godkendt af indenrigsministeren, og alene inden for disses åbningstid. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for godkendelsen af en havn eller lufthavn som grænseovergangssted.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol, herunder om udenlandske besætningsmedlemmers ophold her i landet, om på- og afmønstring her i landet af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer.

Stk. 5. I forbindelse med ind- og udrejsekontrol efter stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., har politiet ret til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig ind- og udrejse ikke finder sted.

Stk. 6. Politiet kan standse et køretøj inde i landet med henblik på at kontrollere, om køretøjet transporterer en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet.

Stk. 7. Politiet kan foretage stemping af en udlændings pas eller anden rejselegitimation ved ind- eller udrejse eller ved afvisning eller udvisning. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets stemping af pas og anden rejselegitimation.«

12. I § 1 indsættes i stedet for det ophævede nr. 23 som nyt nummer:

»23. I § 39, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland skal passet eller rejselegitimationen ikke forevises for paskontrollen, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2, jf. § 38, stk. 2.«

13. I § 1, nr. 24, ændres »§ 43, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 43, stk. 3, 1. pkt.«

14. I § 1, nr. 25, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«, og »Stk. 5« ændres til: »Stk. 6«.

15. I § 1, nr. 32, ændres i § 58 g, 1. pkt., »§§ 22 eller 23« til: »§§ 22, 23, 24, nr. 1, eller 25«, og i § 58 g, 2. pkt., ændres »§ 24« til: »§ 24, nr. 2«.

16. I § 1 ophæves nr. 33 og i stedet indsættes som nr. 33-35:

»33. § 59, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Indrejser eller udrejser uden om paskontrollen her i landet eller i et andet nordisk land eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2, jf. § 38, stk. 2.«

34. I § 59 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

35. I § 60, stk. 2, 2. pkt., ændres »38, stk. 2« til: »38, stk. 4«.

§ 3

I lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 563 af 30. juni 1995, som ændret ved § 2 i lov nr. 290 af 24. april 1996, lov nr. 327 af 30. april 1996 og § 5 i lov nr. 140 af 17. marts 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, 3. pkt., og § 7, stk. 2, 3. pkt., ændres »Statslige styrelser« til: »Beredskabsstyrelsen eller andre statslige styrelser«.

2. § 9 affattes således:

»§ 9. En opholdstilladelse efter denne lov kan inddrages, hvis det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Opholdstilladelsen kan

endvidere inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, eller såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10. Udlændingelovens § 19, stk. 5, og § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse efter denne lov.«

3. I § 9, 3. pkt., ændres »Udlændingelovens § 19, stk. 5« til: »Udlændingelovens § 19, stk. 6«.

4. § 10 affattes således:

»§ 10. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan udvises, hvis den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter. Udlændingen kan endvidere udvises efter udlændingelovens §§ 25 og 51. Udlændingelovens §§ 26, 32, 49, 50 og 50 a finder tilsvarende anvendelse.«

5. I § 11, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »end 1 måned«: », jf. dog stk. 3«.

6. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis udlændingen ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra tidspunktet for dommens forkyndelse.«

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 34 og 36« til: »§ 34, stk. 1, og § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2«.

8. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 37 samt §§ 37 a-37 f« til: »§§ 37-37 f og § 58«.

9. I § 13, stk. 3, 2. pkt., ændres »Udlændingelovens § 48, stk. 1, 5.-7. pkt.« til: »Udlændingelovens § 48, 5.-7. pkt.«.

§ 4

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 12. august 1997, som ændret ved § 3 i lov nr. 403 af 26. juni 1998, § 3 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og lov nr. 141 af 17. marts 1999, foretages følgende ændring:

1. I § 125 a ændres »§ 59, stk. 3« til: »§ 59, stk. 5«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Tidspunktet for ikrafttræden af § 3, nr. 3, fastsættes dog af indenrigsministeren.

Stk. 2. § 9 i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, finder ikke anvendelse på udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse efter lov om

midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. §§ 1-3 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

For at hindre grov udnyttelse af ulovlig udenlandsk arbejdskraft indeholder lovforslaget forslag om skærpelse af straffniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, jf. afsnit 2. Lovforslaget indeholder endvidere forslag om ændringer af udlændingeloven som følge af Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, jf. afsnit 3. For at sikre et midlertidigt forsørgelsesgrundlag for den enkelte udlænding, indtil den pågældende udsendes eller meddeles opholdstilladelse, indeholder lovforslaget endvidere forslag om præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse, jf. afsnit 4. Endelig indeholder lovforslaget – bl.a. med henblik på at sikre en mere smidig udlændingeadministration – en række andre forslag til ændringer af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven) og straffeloven, jf. afsnit 5.-12.

2. Skærpelse af straffniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge

2.1. Baggrunden for forslaget

Hensigten med den foreslåede lovændring er at skærpe straffniveauet for arbejdsgiveren for overtrædelse af udlændingelovens regler om ulovlig beskæftigelse af udlændinge. Efter de gældende regler i udlændingelovens § 59, stk. 2, straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Efter Rigsadvokatens bødekatolog fra 1991 er den vejledende bødesats for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2, 600 kr. pr. beskæftiget udlænding, stigende med 250 kr. pr. påbegyndt måned ud over den første måned. Ifølge oplysninger fra Rigsadvokaten er sanktionen for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2, i praksis normalt bødestraf. Der har

i 1997 og 1998 været behandlet ca. 80 sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2. Mange af sagerne er afgjort ved bødeforlæg. Taksterne i Rigsadvokatens bødekatolog følges i meget vid udstrækning. Der er alene sket konfiskation af fortjenesten efter straffelovens regler herom i to af de ovennævnte 80 sager.

Det nuværende straffniveau har vist sig ikke at have tilstrækkelig præventiv virkning i forhold til den betydelige økonomiske fordel, arbejdsgiveren kan opnå ved grov udnyttelse af ulovlig udenlandsk arbejdskraft. Der kan f.eks. være tale om beskæftigelse af visumfri udlændinge fra Østeuropa, ofte til en løn under den overenskomstmæssige mindsteløn, der ikke opgives til skattevæsenet. Strafsanktionen bør af præventive grunde fastlægges under hensyntagen hertil, ligesom det bør være udgangspunktet, at en opnået fortjeneste eller besparelse konfiskeres efter straffelovens regler herom.

2.2. Forhøjelse af strafferammen

Med henblik på at understrege, at der bør ses med større alvor på ulovlig beskæftigelse af udlændinge og den udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, der herved finder sted, foreslås der en fordobling af strafferammen fra 6 måneders til 1 års fængsel, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 58, foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2. Det tilsigtes med fordoblingen, at der i det omfang, sagen bør afgøres med bøde og ikke med frihedsstraf, sker en væsentlig skærpelse af det bødeniveau, der hidtil har været fulgt i praksis.

2.3. Skærpelse omstændigheder ved strafudmålingen

Er der ved en forsætlig eller groft uagtksom ulovlig beskæftigelse af udlændinge opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel, skal dette betragtes som en skærpelse omstændighed ved strafudmålingen, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 59, foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3. I disse situationer bør skærpelsen af bødeniveauet i det omfang, sagen bør afgøres med bøde og ikke med frihedsstraf, være ganske betydelig. Bøderne for overtrædelse af udlændingelovens regler

om ulovlig beskæftigelse bør i disse tilfælde bringes op på et niveau, hvor bøderne bliver følelige for arbejdsgiverne og dermed understreger den samfundsmæssige interesse i overholdelse af reglerne om beskæftigelse af udlændinge i Danmark. Bøderne skal derfor have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at formå virksomhederne til at efterleve reglerne. Dette hensyn er vigtigt også for at sikre, at virksomheder, der overholder lovgivningen, ikke stilles konkurrencemæssigt ringere.

Det tilkommer domstolene konkret at fastsætte bødeniveauet, der af præventive hensyn som udgangspunkt ikke bør være på mindre end 10.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned. Den anførte vejledende bødestørrelse er ikke til hinder for, at domstolene i konkrete tilfælde med konkret begrundelse fraviger denne i skærpente eller formildende retning. Vejledningen om bødestørrelsen begrænser således ikke domstolens frihed ved strafudmålingen. Da det imidlertid er af væsentlig betydning, at praksis fra starten ligger nogenlunde fast, da straffen i dag i vid udstrækning udmåles takstmæssigt i overensstemmelse med Rigsadvokatens bødekatolog, og da domstolene kan fravige det anførte udgangspunkt i skærpente eller formildende retning, har Indenrigsministeriet anført en vejledende bødestørrelse i bemærkningerne til lovforslaget.

2.4. Konfiskation af fortjenesten

Af præventive grunde bør det sikres, at der sker konfiskation af fortjenesten ved ulovlig beskæftigelse af udlændinge. Det præciseres derfor i lovforslaget, at, såfremt der ved overtrædelse af reglerne om beskæftigelse af udenlandsk arbejdskraft er opnået en økonomisk fordel, kan denne konfiskeres efter reglerne i straffelovens kapitel 9, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 59, foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 4, 1. pkt. Kan der ikke ske konfiskation, skal den økonomiske fordel særligt inddrages ved udmåling af bøden, herunder ved eventuel tillægsbøde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 4, 2. pkt.

2.5. Politiets efterforskning m.v. i sager om ulovlig beskæftigelse af udlændinge

Rigsadvokaten har oplyst, at der ikke synes at være særlige efterforskningsmæssige problemer i disse sager. Efterforskningen kan dog være vanskeliggjort som følge af, at hverken arbejdsgiver eller arbejdstager ønsker at oplyse sagerne, at arbejdstageren kan være udrejst af landet, og at andre ansatte frygter afskedigelse, hvis overtrædelser anmeldes til politiet.

Ifølge Rigsadvokatens vurdering anvender politiet ikke helt ubetydelige ressourcer på at behandle sager om ulovlig beskæftigelse af udlændinge. Efterforskningen foretages ikke kun, når der er indgivet en anmeldelse, men f.eks. også i forbindelse med målrettede aktioner sammen med andre myndigheder. Rigsadvokaten har oplyst, at der i et antal politikredse har været gennemført målrettede aktioner sammen med Told og Skat og i enkelte tilfælde også sammen med Arbejdstilsynet. Aktionerne har bl.a. vedrørt undersøgelse af mulige overtrædelser af udlændingelovens § 59, stk. 2. Justitsministeriet finder, at disse aktioner bør videreføres og om nødvendigt intensiveres samt foregå i tæt samarbejde med andre myndigheder.

Opmærksomheden skal endvidere henledes på den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 43, stk. 3, der ved lovforslagets § 1, nr. 41, bliver § 43, stk. 4, hvoraf det bl.a. fremgår, at personer, der har beskæftiget en udlænding uden arbejdstilladelse, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens ophold og udrejse.

3. Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde

Det er hensigten, at Danmark og de øvrige nordiske lande skal indtræde samtidigt i det praktiske Schengen-samarbejde den 25. marts 2001. Schengen-konventionens regler er for udlændingelovgivningens vedkommende gennemført i dansk ret ved lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven, der træder i kraft ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde. Denne lov foreslås justeret på en række punkter med henblik på, at de danske myndigheder kan udføre de kontrolfunktioner, der er forudsat i Schengen-konventionen, jf. afsnit 3.1., og med henblik på at gennemføre de justeringer i Den Nordiske Paskontroloverenskomst, som de nordiske lande agter at vedtage som følge af de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, jf. afsnit 3.2. Herudover foreslås en række af lovens bestemmelser teknisk præciseret i overensstemmelse med Schengen-konventionen, jf. afsnit 3.3.

3.1. Politiets adgang til at standse køretøjet med henblik på at kontrollere, at der ikke sker ulovlig indrejse

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 3, har politiet i forbindelse med ind- og udrejsekontrol – uden at der skal foreligge en konkret mistanke herom – ret til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig ind- og udrejse ikke finder sted. Efter bestemmelsen er politiets adgang til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer m.v. be-

grænsetil til at skulle finde sted i forbindelse med ind- eller udrejsekontrol.

Efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, kan de indre grænser mellem Schengen-landene passeres alle steder uden personkontrol. Midlertidig indførelse af kontrol kan dog undtagelsesvis ske efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2, såfremt den offentlige orden eller statens sikkerhed gør det nødvendigt.

Som følge heraf ophører adgangen til at foretage ind- og udrejsekontrol på grænserne til andre Schengen-lande ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, som forventes at finde sted i år 2001. Muligheden for at undersøge køretøjer i forbindelse med indrejse fra et Schengen-land – f.eks. over den dansk-tyske landegrænse – vil herefter ikke længere være til stede.

Ved Schengen-lande forstås de lande, der deltager i det praktiske Schengen-samarbejde.

Allerede i dag er der et behov for at kunne supplere den kontrol, der foretages ved selve grænsepassagen, med kontrol efter indrejsen såvel i det grænsenære område (baglandspatroljevirkksomhed) som inde i landet (intern udlændingekontrol). Kontrollen skal ses som led i den effektivisering af politiets indsats over for illegal indvandring og organiseret menneskesmugling, som bl.a. har fundet udtryk i regeringens handlingsplan af 12. maj 1998 for den fremtidige kontrol i grænselandet. Behovet for en sådan kontrol efter indrejsen vil blive forstærket, når adgangen til at foretage indrejsekontrol ved grænserne til andre Schengen-lande (herunder Tyskland) ophører ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde.

Da den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 3, alene finder anvendelse i forbindelse med ind- og udrejsekontrol, kan den f.eks. ikke anvendes af politiets baglandspatrolje. Politiet er i stedet henvist til at anvende ransagningsbestemmelserne i retsplejeloven, såfremt der efter indrejsen skal foretages kontrol af et køretøj. Anvendelsen af retsplejelovens ransagningsbestemmelser forudsætter en konkret mistanke om illegal indrejse og menneskesmugling.

Som følge af ophævelsen af en egentlig indrejsekontrol ved grænserne til Schengen-lande vil der efter Rigspolitiets vurdering være et væsentligt behov for som en kompenserende foranstaltning at kunne foretage udlændingekontrol inde i landet, herunder ved stikprøvevis kontrol af køretøjer. Udvælgelsen af de køretøjer, som standses ved en sådan stikprøvevis kontrol, vil bl.a. kunne ske på baggrund af de analyser af fremgangsmåden ved indrejse, som foretages af Rigspolitiet.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at der med henblik på en fortsat effektiv indsats over for illegal indvandring og menneskesmugling efter Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde vil være et væsentligt behov for, at politiet kan standse et køretøj inde i landet med henblik på at kontrollere, om køretøjet transporterer en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet. En hjemmel hertil foreslås derfor indsat i udlændingelovens § 38, jf. lovforslagets § 2, nr. 11.

Politiet vil herefter kunne standse og kontrollere et køretøj, uanset om der er en konkret mistanke om illegal indrejse og menneskesmugling.

Den foreslåede standsnings- og kontroladgang giver ikke i sig selv hjemmel til, at politiet kan foretage ransøgning af køretøjets bagagerum og andre lukkede rum. Finder politiet som led i en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 6, at der er rimelig grund til mistanke om, at der i køretøjets bagagerum eller andre lukkede rum befinder sig en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet, vil politiet efter retsplejelovens bestemmelser herom kunne foretage en ransøgning af køretøjets bagagerum og andre lukkede rum.

3.2. Forholdet mellem Den Nordiske Paskontroloverenskomst og Schengen-konventionen

En ekspertarbejdsgruppe under Nordisk Udlændingudvalg har som led i forberedelsen af de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde afgivet en rapport om forholdet mellem Den Nordiske Paskontroloverenskomst og Schengen-konventionen. Rapporten indeholder en række forslag til ændringer af paskontroloverenskomsten samt et udkast til tillægsprotokol til paskontroloverenskomsten vedrørende de foreslåede ændringer.

Tillægsprotokollens ændringer indebærer bl.a., at der efter de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde ikke skal ske afvisning af en udlænding med indrejseforbud til et af de andre nordiske lande, medmindre den pågældende udlænding er registreret som uønsket i Schengen-informationssystemet (SIS).

Ekspertarbejdsgruppen har herved lagt til grund, at Schengen-konventionen forudsætter, at Schengen-landene kan opretholde nationale lister over udlændinge, herunder udlændinge, der er statsborgere i et Schengen- eller EU-land, som er uønskede i det pågældende land (nationale indrejseforbudsregistre), men ikke, at nogle lande kan opretholde fælles internt supplerende nationale forbudsregistre som det nordiske indrejseforbudsregister. Hertil kommer, at et sy-

stem med tre forskellige indrejseforbudsregistre (SIS, nationalt indrejseforbudsregister og nordisk indrejseforbudsregister) vil medføre en betydelig grad af overlappning mellem registrene.

Tillægsprotokollen forventes godkendt af de nordiske lande i foråret 2000.

Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens bestemmelse om afvisning af udlændinge med indrejseforbud til et af de andre nordiske lande i lov nr. 410 af 10. juni 1997 ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Tillægsprotokollens øvrige ændringer af paskontroloverenskomsten indebærer ikke ændringer af den danske udlændingelovgivning, ligesom pasfriheden mellem de nordiske lande ikke berøres heraf.

3.3. Tekniske præciseringer af lov nr. 410 af 10. juni 1997 i overensstemmelse med Schengen-konventionen

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til præcisering af reglerne om beregning af varigheden af tilladte opholdsperioder ved visumpligtigt og visumfrit ophold m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om retten til indrejse og ophold for udlændinge med indrejseforbud, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, om udstedelse af Schengen-visum, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, om ret til gennemrejse for udlændinge med opholdstilladelse i eller tilbagerejsetilladelse til et andet Schengen-land, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, om godkendelse af grænseovergangssteder og om politiets adgang til stempeling af pas og anden rejselegitimation, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, om forevisning af pas eller anden rejselegitimation ved ind- og udrejse, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, om indberetning af uønskede udlændinge til Schengen-informationssystemet (SIS), jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og om ind- og udrejse uden om paskontrollen eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid, jf. lovforslagets § 2, nr. 16.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til konsekvensændringer af lov nr. 410 af 10. juni 1997 som følge af lovforslagets andre forslag.

4. Præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse

Efter udlændingelovens § 42 a tilvejebringer og driver Udlændingestyrelsen indkvarteringssteder for og dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om asyl er taget under behandling.

Den 25. februar 1999 (Alm. del – bilag 557) underrettede Indenrigsministeriet bl.a. Folketingets Retsudvalg om, at Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1, ville dække de udgifter, der var forbundet med indkvartering og underhold af en række

somaliske flygtninge, hvis opholdstilladelser som flygtninge var inddraget under henvisning til, at Holland måtte betragtes som første asylsland. Da udrejsefristen var udløbet i de nævnte sager, kunne der ifølge en afgørelse truffet af den Sociale Ankestyrelse alene ydes akuthjælp til de pågældende. Der var derfor et behov for at sikre de nævnte flygtnings indkvartering og underhold.

For at sikre et midlertidigt forsørgelsesgrundlag for den enkelte udlænding, indtil den pågældende udsendes eller meddeles opholdstilladelse, foreslås det bl.a. på denne baggrund præciseret i udlændingelovens § 42 a, hvilke persongrupper Udlændingestyrelsens indkvarterings- og underholdsforpligtelse over for spontane asylansøgere m.v. omfatter, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herved skabes også klare rammer for Udlændingestyrelsens og politiets indkvarterings- og underholdsforpligtelse.

Det foreslås præciseret, at Udlændingestyrelsen dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og har indgivet ansøgning om asyl, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 26, foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 1. Det præciseres herved – i overensstemmelse med nuværende praksis – at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse også omfatter spontane asylansøgere i afvisningsproceduren, Dublin-proceduren eller i udsendelsesfasen.

Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse foreslås endvidere at omfatte udlændinge, der ikke er omfattet af den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. ovenfor, og efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 27, foreslåede affattelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 2. Udlændingestyrelsen vil i disse tilfælde skulle dække udgifterne til udlændingens underhold, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen. Præciseringen vil bl.a. dække det ovenfor nævnte tilfælde vedrørende de somaliske flygtninge, hvis opholdstilladelser som flygtninge var inddraget under henvisning til, at Holland måtte betragtes som første asylsland.

Ved denne præcisering sikres et forsørgelsesgrundlag for de pågældende udlændinge, såfremt de – som følge af, at de ikke længere har ret til at opholde sig her i landet – ikke har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Politiet sættes samtidig i stand til bedre at tilrettelægge udsendelsen af de pågældende. Endvidere sikres det, at politiet alene skal afholde udgifter, der er knyttet til selve udsendelsen, f.eks. beta-

ling af billetter og rejsedokumenter m.v. samt lomme- penge til udlændingen under rejsen. Politiet skal såle- des ikke stå for indkvartering og underhold af udlæn- dinge, der opholder sig her i landet, mens udsendelsen forberedes.

Med henblik på, at politiet kan fortsætte den prak- sis, hvorefter udlændinge, der søger om asyl efter at være blevet pågrebet i det grænsenære område til den dansk-tyske landegrænse, indkvarteres på vandrer- hjem, kroer m.v., indtil eventuel tilbagesendelse i medfør af den dansk-tyske aftale af 3. marts 1998 om returnering af asylansøgere til Tyskland, foreslås det dog præciseret, at politiet, såfremt der er et umiddel- bart behov herfor, kan drage omsorg for indkvartering og underhold af de nævnte spontane asylansøgere med henblik på at undgå en overførsel til Center Sand- holm, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 41, foreslåede ind- sættelse af nyt stk. 1 i udlændingelovens § 43. Udgif- terne til indkvartering og underhold afholdes i disse tilfælde som hidtil af politiet.

5. Adgang i særlige tilfælde til ekspropriation ved etablering af indkvarteringssteder for asylansøgere m.v.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 40, at Udlændin- gestyrelsen i særlige tilfælde efter de nærmere regler i lov om frengangsmåden ved ekspropriation vedrø- rende fast ejendom får adgang til ekspropriation af de nødvendige ejendomme til etablering af indkvar- teringssteder for asylansøgere m.v., når ekspropriation vil være af væsentlig betydning for etableringen af indkvarteringssteder. Udlændingestyrelsens afgørelse kan påklages til Indenrigsministeriet.

Baggrunden for forslaget er, at størstedelen af de indkvarteringscentre, der i dag benyttes til indkvar- tering af asylansøgere m.v., er placeret på lejet grund. En række areallejeaftaler kan i de kommende år for- ventes opsagt af værtskommunerne med kort varsel. Det må på den baggrund forudses, at Udlændingesty- relsen risikerer at miste en række centre med ca. 1.400 indkvarteringspladser. I nogle tilfælde skyldes opsig- lser eller ophør af aftalerne, at arealerne indgår i by- udviklingsplaner. I andre tilfælde skyldes opsigelsen, at en kommune ikke længere anser placeringen af en flygtningelandsby i kommunen for hensigtsmæssig.

Udlændingestyrelsen har gennem 1998 og 1999 re- gistreret en markant stigning i indrejsetallet. Styrelsen har på den baggrund aktiveret nødberedskabet af flygtningelandsbyer, hvorfor styrelsen ikke længere har en stødpude af centerkapacitet i forbindelse med et øget indkvarteringsbehov.

Dette betyder, at der i de kommende år forventes et underskud af indkvarteringspladser, hvis der ikke iværksættes tiltag til at sikre tilstrækkelig kapacitet i indkvarteringssystemet.

Udlændingestyrelsen har opbygget en centerstruk- tur, hvori de tilbageværende flygtningelandsbyer samt ejede og lejede ejendomme indgår, med henblik på samdrift af centrene med både kvalitetsmæssige og økonomiske fordele. Såfremt ejendomme, der indgår i samdriftsenheder, ikke kan fastholdes eller erhver- ves, vil centerstrukturen meget vanskeligt kunne fast- holdes.

Det er af afgørende betydning, at Udlændingesty- relsen har mulighed for etablering af de nødvendige indkvarteringssteder for asylansøgere m.v. Det be- mærkes herved, at indkvarteringsbehovet i meget høj grad afhænger af faktorer, som er skiftende i styrke og afhænger af forhold, som er uden for myndighedernes kontrol. Det er i den forbindelse af betydning, at etab- leringen af de nødvendige indkvarteringssteder i for- bindelse med en stigning i indrejsetallet kan ske med meget kort varsel, og at der i et vist omfang er mulig- hed for at tage utraditionelle indkvarteringsfaciliteter i brug.

Der kan på denne baggrund i særlige tilfælde være behov for at etablere de nødvendige indkvarterings- steder ved ekspropriation. Det foreslås, at Udlændin- gestyrelsen alene får adgang til ekspropriation, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for etableringen af indkvarteringssteder. Tilvejebringelse af indkvarteringssteder vil i videst muligt omfang skulle ske på frivillig basis.

Af samme grunde er det af afgørende betydning, at Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde har mulighed for at opnå fritagelse for planlovens krav om lokalplan ved etableringen af de nødvendige indkvarteringsste- der, når fritagelsen vil være af væsentlig betydning for etableringen.

Der er risiko for, at en række værtskommuner ikke vil være interesserede i at give de fornødne tilladelser efter planlovgivningen til etablering af nye centre. Udlændingestyrelsen har således oplevet en række til- fælde, hvor etablering af nye indkvarteringssteder er blevet vanskeliggjort som følge af problemer med at skaffe de fornødne plantilladelser.

Hertil kommer, at Udlændingestyrelsen i forbindel- se med en stigning i indrejsetallet kan få behov for med et kort varsel at etablere de nødvendige indkvar- teringssteder og i et vist omfang at tage utraditionelle indkvarteringsfaciliteter i brug, hvorfor styrelsen ikke i disse tilfælde kan afvente iværksættelse af lokal- plansprocedure.

Udlændingestyrelsen kan endvidere få behov for at iværksætte særlige tiltag for at sikre tilstrækkelig kapacitet i indkvarteringsystemet for at undgå et under-skud af indkvarteringspladser.

Miljø- og energiministeren har på den baggrund givet tilsagn om i fornødent omfang, når dette vil være af væsentlig betydning for at sikre etableringen af indkvarteringssteder, at ville anvende beføjelserne i planlovens § 3, hvorefter miljø- og energiministeren har mulighed for dels at udstede landsplandirektiver dels i særlige tilfælde at overtage amtsråds og kommunalbestyrelses beføjelser efter loven i sager, der vedrører andre myndigheders lovbestemte opgaver.

Det bemærkes, at bestemmelser om ekspropriation og fritagelse for plantilladelser findes i § 8 i Kosovonødloven, jf. lov nr. 251 af 28. april 1999.

6. Forlængelse af visum ved udvidet besøgsophold

Efter udlændingelovens § 3 kan visumfrit ophold i Danmark højst vare tre måneder. Efter udlændingelovens § 4, stk. 3, kan visum gives til indtil i alt tre måneders ophold i Danmark. I særlige tilfælde kan udrejsefristen i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 20 forlænges i indtil tre måneder, således at det samlede ophold her i landet bliver i alt seks måneder. I praksis kaldes dette for et udvidet besøgsophold.

Det foreslås, at der indsættes en udtrykkelig adgang til at forlænge et visumfrit ophold efter udlændingelovens § 3 eller et meddelt visum efter udlændingelovens § 4 med indtil tre måneder, således at der tillades et samlet ophold på i alt højst seks måneder, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Der tilsigtes ikke med dette forslag nogen ændring i praksis for, hvornår der kan gives udvidet besøgsophold. Det bemærkes, at en uhensigtsmæssig følge af, at udvidet besøgsophold i dag betragtes som en opholdstilladelse, er, at der ved en eventuel inddragelse af det udvidede besøgsophold skal fastsættes en udrejsefrist på en måned, og at den pågældende har ret til at blive her i landet, hvis afgørelsen påklages til Indenrigsministeriet inden syv dage efter forkyndelsen, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2 og 3. Den pågældende skal endvidere tilmeldes folkeregisteret og have et CPR-nummer. Denne retsstilling kan vanskeligt forenes med visuminstitutets formål om at sikre et midlertidigt besøgsophold.

7. Overførsel af registreringsopgaven i asylsager til Udlændingestyrelsen

Det foreslås, at registreringsopgaven i asylsager overføres fra politiet til Udlændingestyrelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 52.

Ændringen sker som led i den ændrede procedure, hvorefter Udlændingestyrelsen fra den 1. december 1999 har overtaget opgaven med at forkynde Udlændingestyrelsens beslutning om, at en udlænding kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling. Denne forkyndelse har tidligere fundet sted i Sandholmlejren ved politiets foranstaltning, uanset hvor asylansøgeren har været indkvarteret. Med henblik på at opnå en ressourcebesparelse og gøre proceduren mere brugervenlig er forkyndelsesproceduren ændret, således at forkyndelse i almindelighed sker ved et brev fra Udlændingestyrelsen til asylansøgeren i det center, hvor asylansøgeren er indkvarteret. Indenrigsministeriet har den 15. oktober 1999 underrettet Folketingets Retsudvalg herom (Alm. del – bilag 97).

8. Besøgs- og brevkontrol over udlændinge i udsendelsesfasen

Det foreslås endvidere, at adgangen til besøgs- og brevkontrol af frihedsberøvede udlændinge efter udlændingelovens §§ 37 d og 37 e udvides til også at gælde frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesfasen, jf. lovforslagets § 1, nr. 23.

Bestemmelserne omfatter efter deres gældende ordlyd kun tiden, indtil det er konstateret, om udlændingen skal have opholdstilladelse eller ej, eller om udlændingen i øvrigt opholder sig lovligt her i landet eller ej. I en række situationer kan det imidlertid være hensigtsmæssigt at kunne anvende bestemmelserne over for udlændinge, der har fået endeligt afslag på opholdstilladelse og skal udsendes af landet. Herved sikres, at politiets indhentelse af oplysninger vedrørende udlændingens identitet og nationalitet til brug for udsendelse af den pågældende udlænding ikke vanskeliggøres.

Da en anvendelse af bestemmelserne om besøgs- og brevkontrol over for frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesfasen må anses for retssikkerhedsmæssig betænkelig uden et udtrykkeligt lovgrundlag, foreslås det, at bestemmelsernes adgang til besøgs- og brevkontrol udvides til også at gælde frihedsberøvede udlændinge i udsendelsesfasen.

9. Nedsættelse af den absolutte frist for isolationsfængsling af udlændinge

Det foreslås, at den absolutte frist for isolation af udlændinge, der er frihedsberøvet efter reglerne i udlændingelovens § 36, fremover ikke må finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end fire uger, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Efter den gældende bestemmelse er tidsgrænsen otte uger.

Den foreslåede ændring er begrundet i justitsministerens lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 1999 om ændring af retsplejeloven og straffeloven, hvori det bl.a. foreslås, at den absolutte frist for (fuldstændig) isolation begrænses til fire uger ved sigtelser for lovovertrædelser, der ikke kan medføre fængsel i fire år, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 770 c, stk. 1. Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 a, stk. 2, er den absolutte frist for fuldstændig isolation ved sigtelser for disse lovovertrædelser otte uger.

10. Indførelse af frist for varetægtsfængsling af udlændinge efter domsafsigelse

Af retssikkerhedsmæssige hensyn foreslås det, at der altid fastsættes en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling eller foranstaltning, der træder i stedet herfor, af udlændinge alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Herved undgås, at udlændinge i disse situationer varetægtsfængsles uden frist, indtil udvisningen kan fuldbyrdes.

11. Præciseringer af udlændingelovens retlige indhold

Det foreslås, at der foretages en præcisering af indenrigsministerens bemyndigelse i udlændingelovens § 2, stk. 4, til udstedelse af regler for udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Det foreslås endvidere, at det præciseres i udlændingelovens § 29 a, at udlændinge – udover at kunne overføres eller tilbageføres til et andet EU-land efter Dublin-konventionen – også kan afvises til et andet EU-land efter Dublin-konventionen, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Det foreslås endelig, at der foretages en præcisering af politiets beføjelse i udlændingelovens § 47 a til at udstede visum ved indreisen her i landet og til at udstede tilbagerejsetilladelse til en udlænding, der opholder sig lovligt her i landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

12. Tekniske præciseringer og konsekvensændringer af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven) og straffeloven

Endelig indeholder lovforslaget en række andre forslag til tekniske præciseringer og konsekvensændringer af udlændingeloven, jugoslaverloven og straffeloven.

13. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Det skønnes, at de foreslåede præciseringer af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse m.v., jf. afsnit 4., vil medføre merudgifter på ca. 2,0 mill. kr. årligt til indkvartering og underhold af visse grupper af ikke-asylansøgere, indtil de pågældende meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes. Derudover vil de foreslåede ændringer medføre begrænsede administrative merudgifter i Udlændingestyrelsen på ca. 1,0 mill. kr. årligt som følge af, at der skal afsættes ca. 2 årsværk til varetagelse af nye administrative opgaver i forbindelse med underhold af en række forskellige grupper af udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, og som opholder sig her i landet, indtil de pågældende meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

Merbevillingsbehovet på i alt ca. 3,0 mill. kr. årligt vil blive søgt optaget på de årlige bevillingslove.

De foreslåede ændringer skønnes at medføre mindredrigter i kommunerne på ca. 3,0 mill. kr. årligt som følge af overførelse af opgaver til Udlændingestyrelsen. Heraf vedrører ca. 1,0 mill. kr. administrative opgaver og ca. 2,0 mill. kr. udgifter, som kommunerne afholder i medfør af lov om aktiv socialpolitik. Udgifterne, som kommunerne afholder i medfør af lov om aktiv socialpolitik, er omfattet af Socialministeriets refusionsordninger, jf. finansieringsbestemmelserne i § 100 i lov om aktiv socialpolitik.

Ændringen af kommunernes udgifter vil blive reguleret over statsstilskuddet til kommunerne i henhold til Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT). Den endelige regulering af statsstilskuddet til kommunerne fastsættes efter forhandling med de kommunale parter.

Forslaget vil således være statsfinansielt neutralt, hvis der sker den forudsatte regulering af statsstilskuddet til kommunerne.

Præciseringen af politiets mulighed for indkvartering og underhold for politiets regning af spontane asylansøgere i Dublin-proceduren i de grænsenære områder skønnes ikke at medføre merudgifter for politiet, der hidtil har afholdt udgifter til indkvartering og underhold på vandrerhjem, kroer m.v. for denne gruppe og fortsat skal afholde disse.

De foreslåede præciseringer forventes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, amt eller kommune.

14. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsadministrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne, ligesom lovforslaget ikke forventes at have miljømæssige konsekvenser.

15. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1, nr. 1, præciserer indenrigsministerens bemyndigelse i udlændingelovens § 2, stk. 4, til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

16. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amnesty International, Amtsrådsforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, De Etniske Minoriteters Landsorganisation (ELO), Den Danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dokumentations- og Rådgivningscentret for Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsamtænd i Danmark, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) og Statsamtsjuristforeningen.

17. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ja. Ca. 3,0 mill. kr. årligt for kommunerne, hvoraf ca. 2,0 mill. kr. vedrører lov om aktiv socialpolitik, som følge af den foreslåede præcisering af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herudover indebærer lovforslaget ikke mindreudgifter af betydning.	Ja. Ca. 2,0 mill. kr. årligt på Indenrigsministeriets præasylibevillinger og ca. 1,0 mill. kr. årligt på Udlændingestyrelsens driftsbevilling som følge af den foreslåede præcisering af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herudover indebærer lovforslaget ikke merudgifter af betydning.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ja. Administrative mindreudgifter for kommunerne som følge af den foreslåede præcisering af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herudover indebærer lovforslaget ikke administrative mindreudgifter af betydning.	Ja. Administrative merudgifter for Udlændingestyrelsen som følge af den foreslåede præcisering af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Herudover indebærer lovforslaget ikke administrative merudgifter af betydning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslagets § 1, nr. 1, præciserer indenrigsministerens bemyndigelse i udlændingelovens § 2, stk. 4, til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 2, stk. 4, fastsætter indenrigsministeren nærmere bestemmelser til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. (EF-reglerne).

Det foreslås præciseret med bestemmelsen i § 2, stk. 4, 2. pkt., at indenrigsministeren med henblik på at sikre gennemførelse af EF-rettens regler herom

fastsætter nærmere bestemmelser om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6. Efter denne bestemmelse gives der efter ansøgning opholdstilladelse til udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne. Indenrigsministeren kan herunder fastsætte bestemmelser om meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af sådanne opholdstilladelser samt om opholdstilladelsernes varighed og om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås endvidere præciseret med bestemmelsen i § 2, stk. 4, 3. pkt., at indenrigsministeren ved fastsættelsen af regler i medfør af udlændingelovens § 2, stk. 4, 1. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, 2. pkt., kan fravige bestemmelserne i udlændingelovens kapitler 3-5 om bortfald og inddragelse

se af opholdstilladelse og om afvisning og udvisning i det omfang, det følger af EF-reglerne.

Der er ikke tale om en ændring af rækkevidden af den gældende bemyndigelse i udlændingelovens § 2, stk. 4.

Til nr. 2 og 3

Af retssikkerhedsmæssige hensyn og for at præcisere retsgrundlaget foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig adgang til at forlænge et visumfrit ophold efter udlændingelovens § 3 eller et meddelt visum efter udlændingelovens § 4 med indtil tre måneder, jf. de foreslåede bestemmelser i § 3, 4. pkt., og § 4, stk. 3, 4. pkt. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 6.

Der tilsigtes ikke med dette forslag nogen ændring i praksis for, hvornår et visumfrit ophold eller et visum kan forlænges i form af et udvidet besøgsophold. Udvidet besøgsophold gives normalt kun til en udlænding, som ønsker at forblive her i landet med henblik på besøg hos herboende ægtefælle, samlever eller forlovede eller hos herboende forældre, søskende eller børn. Herudover meddeles udvidet besøgsophold kun, når der foreligger ganske særlige forhold, f.eks. alvorlig sygdom, dødsfald eller lignende.

Forlængelsen med indtil tre måneder sker ud over det tidsrum på højst tre måneder, som det visumfrie ophold højst kan vare efter udlændingelovens § 3, 1.-3. pkt., eller som et visum højst kan udstedes for efter udlændingelovens § 4, stk. 3, 1.-3. pkt., dvs. til et samlet ophold på i alt højst seks måneder. Er et visum givet for et mindre tidsrum end det i udlændingelovens § 4, stk. 3, 1.-3. pkt., angivne tidsrum, kan visummet som hidtil forlænges indtil udløbet af dette tidsrum, jf. udlændingebekendtgørelsens § 17, og herudover forlænges med indtil tre måneder, dvs. til et samlet ophold på i alt højst seks måneder. Medfører fradragsreglerne i udlændingelovens § 3, 2. og 3. pkt., og § 4, stk. 3, 2. og 3. pkt., at udlændingen ikke er berettiget til et visumfrit ophold eller et visum, kommer forlængelse som hidtil ikke på tale. Medfører fradragsreglerne, at udlændingen er berettiget til et visumfrit ophold eller visum i et tidsrum, der er kortere end tre måneder, kan dette kortere tidsrum forlænges med indtil tre måneder, uden at der på ny skal ske fradrag heri. De foreslåede regler vil erstatte de gældende bestemmelser i udlændingebekendtgørelsens § 20 om forlængelse af udrejsefristen.

Afgørelsen om forlængelse af et visumfrit ophold eller et visum træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Indenrigsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2. Afgørelse om forlængelse af

et visum vil kunne træffes i forbindelse med udstedelsen af visummet, hvis betingelserne herfor er opfyldt på dette tidspunkt. Udlændingestyrelsen vil således i én ekspedition kunne træffe afgørelse om såvel udstedelse af visum og som forlængelse heraf. Forlængelse af visum vil også kunne ske i flere omgange.

Det bemærkes i øvrigt, at udvidet besøgsophold efter Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde vil blive meddelt i medfør af udlændingelovens § 4 b, som affattet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997. Efter denne bestemmelse kan en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengen-land bl.a. visumfrit eller i medfør af et visum, i særlige tilfælde få forlænget sin ret til ophold her i landet. Afgørelse om forlængelse af et visum vil også efter Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde kunne træffes i forbindelse med udstedelsen af visummet, hvis betingelserne herfor er opfyldt på dette tidspunkt. Der har ikke med udlændingelovens § 4 b været tiltænkt nogen ændring af praksis for, hvornår der kan gives udvidet besøgsophold.

Ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde træder også de ved § 1, nr. 3 og 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 vedtagne ændringer af udlændingelovens § 3 og § 4, stk. 3, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 2 og 3, i kraft, hvorved de ved nærværende lovforslag foreslåede ændringer af § 3 og § 4, stk. 3, ophæves.

Til nr. 4

Det foreslås præciseret, at § 11, stk. 1, 1. pkt., hvor-efter opholdstilladelse gives med henblik på varigt eller midlertidigt ophold her i landet, alene omfatter opholdstilladelser efter udlændingelovens §§ 7-9. Opholdstilladelser efter udlændingelovens § 6 til udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, gives ikke med henblik på midlertidigt eller varigt ophold, da begreberne med henblik på midlertidigt eller varigt ophold ikke findes i EF-retten.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 11, stk. 9, ophæves.

Efter ændringerne i udlændingelovens § 11 ved § 1, nr. 11, i lov nr. 473 af 1. juli 1998 indeholder udlændingelovens § 11 ikke længere nogen begrænsning for, hvor længe en opholdstilladelse, herunder efter udlændingelovens § 6, kan meddeles tidsbegrænset. Det er derfor ikke længere nødvendigt at bibeholde henvisningen i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 9, til artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 68/360 af 15. oktober 1968 (Amtsblatt 1968 L, nr. 257, s. 13), der indeholder regler for, hvor længe

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

et EF-/EØS-opholdsbevis kan meddeles tidsbegrænset.

Reglerne i artikel 7, stk. 2, fremgår af § 13, stk. 2, i EF-/EØS-bekendtgørelsen.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 59.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 27, stk. 4, afbrydes beregningen af de i udlændingelovens § 27, stk. 1, nævnte tidsrum, når en meddelt opholdstilladelse udløber eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i § 27, stk. 1, nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i § 27, stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Med den foreslåede affattelse af § 27, stk. 4, 1. pkt., præciseres det, at beregningen af de i udlændingelovens § 27, stk. 1, nævnte tidsrum også afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse bortfalder efter udlændingelovens § 17, stk. 1 eller 3, § 17 a, stk. 1 eller 3-6, eller § 18. Sker der ikke bortfald af opholdstilladelsen, fordi det bestemmes, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet efter udlændingelovens § 17, stk. 2, eller § 17 a, stk. 2, regnes de i § 27, stk. 1, nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i § 27, stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse, jf. den foreslåede affattelse af § 27, stk. 4, 2. pkt. Dette gælder, hvad enten afgørelsen om, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet, træffes i 1. instans eller 2. instans.

Til nr. 8, 14, 17, 21, 43 og 49-51

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 29 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 9

Det foreslås præciseret i § 29 a, stk. 1, at en udlænding ikke blot kan overføres eller tilbageføres, men også kan afvises til et andet EU-land efter reglerne i EF-asyllkonventionen (Dublin-konventionen). Herved præciseres, at adgangen til at overføre eller tilbageføre en udlænding til et andet EU-land ikke blot omfatter de tilfælde, hvor der sker overførsel eller tilbageførsel til det EU-land, der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen, men også de tilfælde, hvor der efter Dublin-konventionen sker afvisning til et andet EU-land med henblik på, at

det andet EU-land indleder en procedure til fastsættelse af, hvilket land der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen.

Indgiver en asylansøger, der befinder sig på ét EU-lands område, en asylansøgning til et andet EU-lands kompetente myndigheder, påhviler det efter Dublin-konventionens artikel 12 det EU-land, på hvis område asylansøgeren befinder sig, at fastsætte, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen.

En asylansøger, der indgiver ansøgning om asyl ved Danmarks grænser til andre EU-lande, vil således kunne afvises i medfør af Dublin-konventionens artikel 12 ved indreisen i Danmark med henblik på, at det EU-land, asylansøgeren befinder sig i, indleder en procedure til fastsættelse af, hvilket EU-land der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen. Afvisning vil kunne ske efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 1, uanset om de i udlændingelovens kapitel 5 nævnte afvisningsgrunde foreligger.

Med den ændrede affattelse af § 29 a, stk. 1, foreslås det endvidere præciseret i overensstemmelse med gældende praksis, at en udlænding kan afvises, overføres eller tilbageføres ikke blot i medfør af Dublin-konventionen, men også i medfør af en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til Dublin-konventionen.

F.eks. kan afvisning af en asylansøger, der søger om asyl ved indrejsekontrollen i en dansk havn i forbindelse med indrejse fra Sverige eller på grænsen til Tyskland, ske til Sverige eller Tyskland i medfør af de aftaler, Danmark har indgået med Sverige den 14. november 1997 og med Tyskland den 3. og 12. marts 1998 om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af Dublin-konventionen ved den dansk-svenske henholdsvis dansk-tyske grænse. Afvisningen sker med henblik på, at Sverige henholdsvis Tyskland i medfør af Dublin-konventionens artikel 12 kan fastlægge, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen. Endvidere kan overførsel eller tilbageførsel af en asylansøger, der pågribes i et grænsenært område i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med en ikke tilladt indrejse fra Tyskland, ske til Tyskland efter en særlig formløs procedure i medfør af den dansk-tyske aftale af 3. marts 1998.

Til nr. 10

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, 2. pkt., at indrejseforbud kan tidsbegrænses og regnes fra den

1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelse.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende praksis præciseret i § 32, stk. 1, 3. pkt., at indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddets varighed, jf. de nærmere reglerne herom i udlændingelovens § 32, stk. 2-4, vil fortsat skulle regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

En udlænding med indrejseforbud, der (gen-)indrejser i Danmark efter udrejsen eller udsendelsen, har således overtrådt indrejseforbuddet og vil kunne straffes herfor, jf. udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, uanset om indrejsen sker inden den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Til nr. 11-13

Det fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, at indrejseforbud ved udvisning ved dom på grund af strafbart forhold meddeles for tre, fem eller ti år eller for bestandig afhængig af varigheden af den idømte frihedsstraf.

Det foreslås præciseret i § 32, stk. 2, nr. 1-4, at den idømte frihedsstraf, som indrejseforbuddets varighed fastsættes ud fra, er en ubetinget frihedsstraf.

Det foreslås endvidere, at betinget frihedsstraf – uanset varigheden heraf – alene kan begrunde indrejseforbud i tre år efter bestemmelsen i § 32, stk. 2, nr. 1. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at tilsvarende gælder anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter (betinget frihedsstraf).

Til nr. 15, 18, 20, 24, 28, 30-34, 38, 42, 46, 56 og 60

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 42 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27.

Til nr. 16

Det foreslås i § 35, stk. 2, 1. pkt., at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, i øvrigt finder anvendelse ved varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35.

Dette antages allerede at gælde i dag, hvor udlændingelovens § 35 efter sine forarbejder må forstås om en særlig fængslingshjemmel som supplement til retsplejelovens regler, jf. betænkning nr. 968/82, side 64. Henvisningen til retsplejelovens regler i den foreslåede bestemmelse omfatter ikke blot bestemmelserne om varetægtsfængsling i retsplejelovens kapitel 70, men også de relevante bestemmelser i retsplejelovens

øvrige kapitler, herunder bestemmelserne i kapitel 62 og 63 om rettens stedlige og saglige kompetence, bestemmelsen i § 731, stk. 1, litra a, om advokatbeskikkelse, og bestemmelserne i kapitel 85 om kæremål. Henvisningen omfatter også retsplejelovens bestemmelser om foranstaltninger, der fastsættes i medfør af retsplejelovens § 765 til at træde i stedet for varetægtsfængsling.

Den foreslåede angivelse i § 35, stk. 2, 1. pkt., af, at retsplejelovens regler i øvrigt finder anvendelse, er foretaget for herved at markere, at retsplejelovens regler ikke finder anvendelse, i det omfang betingelserne i udlændingelovens § 35 er et supplement til retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling. Der påtænkes med den foreslåede bestemmelse ingen ændringer i anvendelsen af udlændingelovens § 35 og ingen ændringer i den processuelle behandling af sagerne herom.

Af retssikkerhedsmæssige hensyn foreslås det i § 35, stk. 2, 2. pkt., at der altid fastsættes en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning. Herved undgås, at udlændinge i disse situationer varetægtsfængsles uden frist, indtil udvisningen kan fuldbyrdes.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., omfatter situationer, hvor udlændingen idømmes betinget dom, eller hvor straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen, og hvor der umiddelbart fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom vil kunne være behov for iværksættelse af varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 med henblik på fuldbyrdelse af udvisning efter dommen. Bestemmelsen omfatter også situationer, hvor fuldbyrdelse af udvisning ved endelig dom først kommer på tale efter udstået strafafsoning. Bestemmelsen omfatter ikke situationer, hvor varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35 iværksættes med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse under appel af anket dom eller med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse ved modtægt eller endelig dom indtil afsoning af straffen. Udbeder domfældte sig betænkningstid med henblik på anke, vil der heller ikke skulle fastsættes en frist for eventuel varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35. Viser det sig efterfølgende, at dommen ikke ankes, eller at anken frafaldes, og har udlændingen fået en betinget dom eller en dom, hvor straffen anses for udstået med strafafsoningen, vil spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling i medfør af principperne i retsplejelovens § 769, stk. 2, på ny skulle forelægges for retten med henblik på, at retten i denne forbin-

delse fastsætter en frist for eventuel fortsat varetægtsfængsling.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 2. pkt., supplerer de gældende bestemmelser i retsplejeloven om, i hvilke situationer der skal fastsættes en frist for varetægtsfængsling. Efter retsplejelovens § 767, stk. 1, jf. § 769, stk. 1, fastsættes der således en frist for varetægtsfængsling indtil sagens afgørelse i retten. Efter retsplejelovens § 769, stk. 2, fastsættes der endvidere en frist for varetægtsfængsling af den overordnede ret, hvortil den afgørelse, der er truffet i sagen, indbringes, og som under henvisning til den underordnede rets afgørelse om varetægtsfængsling har fået spørgsmålet herom forelagt. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 1. pkt.

Fristen efter § 35, stk. 2, 2. pkt. vil i givet fald skulle fastsættes i overensstemmelse med retsplejelovens § 767, stk. 1, 2. og 3. pkt., og vil således i givet fald skulle være på højst fire uger ad gangen.

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, 3. pkt., indebærer, at fristen efter § 35, stk. 2, 2. pkt. – uanset, hvilken ret der har afsagt den endelige dom – fastsættes af byretten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Til nr. 19

I § 36, stk. 2, 2. pkt., foreslås det som en konsekvens af de foreslåede ændringer i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 26 og 27, præciseret, at en udlænding, der udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt, kan frihedsberøves, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om asyl.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 2, 2. pkt., kan frihedsberøvelse i sådanne tilfælde ske, hvis asylansøgningen er taget under behandling. Med ændringen præciseres det i overensstemmelse med gældende praksis, at frihedsberøvelse i sådanne tilfælde også kan ske over for asylansøgere i afvisningsproceduren, Dublin-proceduren eller i udsendelsesfasen.

Til nr. 22

Det foreslås, at udlændingelovens § 37 c, stk. 4, 4. pkt., ændres, således at fuldstændig isolation af udlændinge, der er frihedsberøvet efter reglerne i udlændingelovens § 36, fremover ikke må finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end fire uger. Efter den gældende bestemmelse er tidsgrænsen otte uger. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 9.

Rigspolitichefen har i øvrigt oplyst, at bestemmelsen om isolation i udlændingelovens § 37 c ikke anvendes i praksis.

Til nr. 23

Det foreslås, at adgangen til besøgs- og brevkontrol over for frihedsberøvede udlændinge justeres, således at der åbnes mulighed for besøgs- og brevkontrol, når det er nødvendigt af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige for, at politiet kan drage omsorg for udlændinges udrejse, jf. de foreslåede ændringer af § 37 d, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og § 37 e, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 8.

Den foreslåede ændring af bestemmelserne indebærer, at politiet får adgang til besøgs- og brevkontrol over for frihedsberøvede udlændinge, der har fået endeligt afslag på opholdstilladelse og skal udsendes af landet. Herved sikres, at politiets indhentelse af oplysninger vedrørende udlændingens identitet og nationalitet til brug for udsendelse af den pågældende udlænding ikke vanskeliggøres.

Til nr. 25

Der er tale om en konsekvensændring af § 40, stk. 7, som følge af, at retsplejelovens kapitel 75 b om beslaglæggelse er ophævet ved lov nr. 229 af 21. april 1999. Regler om beslaglæggelse findes nu sammen med regler om edition i retsplejelovens kapitel 74.

Til nr. 26

I § 42 a, stk. 1, 1. pkt., foreslås det i overensstemmelse med nuværende praksis præciseret, at Udlændingestyrelsen dækker udgifterne til underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om asyl, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes. Det præciseres herved, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse også omfatter spontane asylansøgere, hvor Udlændingestyrelsen endnu ikke har taget stilling til, om den pågældende skal overføres eller tilbageføres til et andet EU-land i medfør af Dublin-konventionen eller af- eller udvises til et sikkert tredjeland, samt spontane asylansøgere i udsendelsesfasen, der efter et endeligt afslag på asyl og eventuelt opholdstilladelse på andet grundlag afventer udsendelse eller udrejse.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 1. pkt., gælder dog ikke udlændinge, der ansøger om asyl efter at være blevet pågrebet i det grænsenære område til den dansk-tyske landegrænse, og som – i overensstemmelse med hidtidig praksis – indkvarteres af politiet på vandrerhjem, kroer m.v. indtil eventuel tilba-

gesendelse til Tyskland i medfør af den dansk-tyske aftale af 3. marts 1998 om returnering af asylansøgere. Udgifterne til underhold og indkvartering afholdes i disse tilfælde som hidtil af politiet. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, 2. pkt., svarer til den nuværende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Til nr. 27

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2, indebærer, at en udlænding, der ikke er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i medfør af § 42 a, stk. 1, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 26, og efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen. De af bestemmelsen omfattede udlændinge har, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, krav på at få udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, herunder kost-, tøj- og lømmepenge i overensstemmelse med de takster, som Udlændingestyrelsen i øvrigt anvender.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Det er en betingelse, at udlændingen ikke er asylansøger, og at udlændingen efter udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 ikke har ret til at opholde sig her i landet. Dette gælder uanset grundlaget for, at udlændingen ikke (længere) har lovligt ophold her i landet, og uanset grundlaget for udlændingens tidligere lovlige ophold. Har en udlænding, der ikke er asylansøger, ret til, eller meddeles udlændingen ret til at opholde sig her i landet, mens ansøgningen om opholdstilladelse behandles, er udlændingen ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse, men vil til gengæld have ret til hjælp til forsørgelse efter de nærmere betingelser i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), idet den pågældende har lovligt ophold i aktivlovens forstand. Tilsvarende gælder en udlænding, der ikke er asylansøger, og som er meddelt endeligt afslag på opholdstilladelse, men hvor en eventuel udrejsefrist, der fastsættes i afslaget, ikke er udløbet. Dette skyldes, at udlændingen indtil det tidspunkt, hvor udlændingen har pligt til at udrejse efter udlændingeloven, vil kunne have ret til hjælp efter aktivloven, forudsat at lovens øvrige betingelser er opfyldt, jf. aktivlovens § 3,

stk. 1. Det fremgår af denne bestemmelse, at enhver, der opholder sig lovligt her i landet i aktivlovens forstand, har ret til hjælp efter aktivloven.

Nedenfor angives en række eksempler på udlændinge, der er omfattet af den foreslåede § 42 a, stk. 2.

Bestemmelsen omfatter således f.eks. udlændinge, der ikke er spontane asylansøgere, men som har ansøgt om opholdstilladelse på andet grundlag, og som efter udlændingelovens regler skal udrejse af landet efter udløbet af en eventuel fastsat udrejsefrist. Det kan f.eks. være udlændinge, der har fået endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 eller endeligt afslag på behandling af en sådan ansøgning efter § 9, stk. 7. Tilsvarende gælder udlændinge, der er indrejst ulovligt eller opholder sig ulovligt her i landet efter udløbet af visumperioden eller perioden for visumfrit ophold, og som ikke efterfølgende har fået tilladelse til deres ophold.

Bestemmelsen omfatter endvidere udlændinge, hvor der er truffet endelig afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af de pågældendes opholdstilladelser, og hvor udrejsefristen er udløbet. Dette gælder, uanset om udlændingen har haft opholdstilladelse som flygtning eller på andet grundlag. Bestemmelsen opfatter også udlændinge, hvis opholdstilladelse er udløbet, uden at udlændingen har ansøgt om forlængelse, eller uden at en eventuel efterfølgende ansøgning om forlængelse har været eller er tillagt opsættende virkning.

Bestemmelsen omfatter ligeledes udlændinge, hvis opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens §§ 17, 17 a eller 18, og som efter et ophold i udlandet genindrejser her i landet, mens udlændingemyndighederne tager stilling til, hvorvidt opholdstilladelsen er bortfaldet som følge heraf.

Bestemmelsen omfatter ligeledes spontane (registrerede eller ikke-registrerede) asylansøgere, der frafalder asylansøgningen, eller hvis asylansøgning bortfalder, fordi den pågældende uden anmeldt lovligt forfald er udeblevet fra et tilsagt møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet. Bestemmelsen omfatter også den situation, hvor selve opholdstilladelsen frafalder.

Bestemmelsen omfatter desuden udlændinge, som er udvist ved dom, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, men hvor udvisningen efter afslutningen af strafforførelsen ikke er effektueret. Har udlændingen haft opholdstilladelse som flygtning, og samtykker udlændingen ikke i udsendelsen, jf. udlændingelovens § 49 a, skal Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet forud for udsendelsen tage stilling til, om udsendelse kan ske, jf. udlændingelovens § 31. I denne periode dækker Udlændingestyrelsen udgifterne til den

udvist underhold. Den periode, hvor udlændingen afsoner straf eller i øvrigt er frihedsberøvet, er ikke omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, jf. herved også den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 3.

Bestemmelsen omfatter herudover udlændinge, som er udvist eller afvist administrativt af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens §§ 25-25 b, § 28, stk. 3, og § 29, stk. 3, men hvor udvisningen eller afvisningen ikke er effektueret, medmindre udlændingen er frihedsberøvet.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2, en betingelse, at det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen at dække udgifterne til udlændingens underhold. Det er en forudsætning, at den pågældende ikke på anden vis selv eller gennem familie, der er forpligtet hertil, kan sørge for sin indkvartering og sit underhold eller gennem anden familie eller venner faktisk sørger for sin indkvartering og sit underhold. Det er desuden en forudsætning, at den pågældende ikke har ret til hjælp til forsørgelse efter aktivloven, fordi den pågældende ikke længere har lovligt ophold i aktivlovens forstand, jf. den nedenfor foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 4.

For de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, gælder, at det selvsagt er en forudsætning, at udlændingen ønsker at være omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Et fravalg vil i givet fald ikke indebære, at den pågældende udlænding af denne grund får ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, indebærer, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse for udlændinge omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, ikke gælder i fire tilfælde.

Det foreslås således i § 42 a, stk. 3, nr. 1, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge omfattet af § 42 a, stk. 1, der uafhængigt af, om den pågældende har indgivet ansøgning om asyl eller er meddelt opholdstilladelse som flygtning, i øvrigt har lovligt ophold her i landet. Dette gælder kun de udlændinge, der har lovligt ophold her i landet som nordisk statsborger (udlændingelovens § 1), som barn under 18 år med fast ophold hos forældremyndighedens indehaver (udlændingelovens § 5, stk. 2) eller i kraft af en opholdstilladelse i medfør af EF-reglerne (udlændingelovens § 6) eller på andet grundlag (udlændingelovens § 9). Asylansøgere, der inden for en kortere periode har lovligt ophold her i landet i kraft af et visum (udlændingelovens § 4) eller som visumfri udlænding (udlændingelovens § 3), vil f.eks. stadig

være omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse.

Det foreslås endvidere i § 42 a, stk. 3, nr. 2, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge, der har indgået ægteskab med en herboende person, medmindre særlige grunde foreligger. Baggrunden herfor er, at den herboende ægtefælle har forsørgelsespligt over for den pågældende, jf. § 2 i lov om ægteskabets retsvirkninger. Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder ikke i tilfælde af, at den pågældende ægtefælle ikke kan opfylde sin forsørgelsespligt, i hvilket tilfælde udlændingen må henvises til hjælp efter aktivloven, jf. herved den særlige regel om beregning af hjælp efter aktivlovens § 28. Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder i overensstemmelse med nuværende praksis først ved separation eller skilsmisse. En særlig grund til, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder uanset udlændingens ægteskab med en herboende person, foreligger i de særlige tilfælde, hvor udlændingen ikke længere har lovligt ophold i aktivlovens forstand og ikke i øvrigt har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning, og hvor ægtefællen ikke opfylder sin forsørgelsespligt, og det af hensyn til forsørgelsen af udlændingen er nødvendigt at dække udgifterne til underhold før udsendelsen af udlændingen.

Det foreslås endvidere i § 42 a, stk. 3, nr. 3, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med gældende praksis ikke omfatter forsvundne udlændinge, hvis opholdssted ikke kendes. Dette gælder også forsvundne udlændinge, der skønnes udrejst. Bliver en forsvunden udlændings opholdssted på ny kendt, genindtræder Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse. Opholder udlændingen sig på et kendt opholdssted uden for indkvarteringscentret, vil Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med gældende praksis kunne tillade dette og eventuelt hel eller delvis dækning af udlændingens underhold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., der bliver § 42 a, stk. 7, 1. pkt.

Det foreslås endelig i § 42 a, stk. 3, nr. 4, 1. pkt., at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse i overensstemmelse med nuværende praksis ikke omfatter de udlændinge, der har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Det er i den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 4, 2. pkt., præciseret, at udlændinge omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 1, er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse, uanset om de har ret til hjælp til forsørgelse efter aktivloven. Udlændingestyrelsens un-

derholdsforpligtelse efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2, over for udlændinge, der har haft opholdstilladelse her i landet og dermed på dette tidspunkt var omfattet af aktivloven, er derimod betinget af, at den pågældende udlænding ikke har ret til hjælp til forsørgelse efter aktivloven, fordi den pågældende ikke længere har lovligt ophold i aktivlovens forstand. Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, nr. 4, gælder enhver anden lovgivning end udlændingeloven og enhver form for hjælp til forsørgelse i form af en økonomisk ydelse og/eller i form af indkvartering, indlæggelse eller frihedsberøvelse. Der skal dog være tale om en forsørgelsesydelse og ikke om en ydelse, der udbetales som et supplement hertil.

Bestemmelsen vil f.eks. indebære, at Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse som hidtil ikke omfatter tilfælde, hvor udlændingen afsoner straf eller i øvrigt er frihedsberøvet, eller hvor udlændingen er indlagt på hospital i medfør af akutforpligtelsen, jf. § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1132 af 16. december 1999 om ret til sygehusbehandling og fødselshjælp m.v., eller i medfør af en retskendelse eller dom herom, jf. § 3 i lov nr. 328 af 25. juni 1975 om statshospitalernes overførsel til amtskommunerne. Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse genindtræder, når frihedsberøvelsen eller hospitalsindlæggelsen ophører.

Bestemmelsen i den foreslåede § 42 a, stk. 4, svarer til de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 3.-6. pkt., idet der dog er foretaget enkelte konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af § 42 a, stk. 1.

Til nr. 29

Den foreslåede ændring af § 42 a, stk. 2, 3. pkt., som bliver § 42 a, stk. 5, 3. pkt., præciserer – i overensstemmelse med de nuværende aftaler med Beredskabsstyrelsen – at Udlændingestyrelsen i samarbejde med blandt andre Beredskabsstyrelsen kan tilvejebringe og drive indkvarteringssteder.

Til nr. 35, 37 og 39

Forslagene præciserer, at bestemmelserne i § 42 b, § 42 c, stk. 2, og § 42 d, stk. 4 og 7, om forsikring, undervisning af voksne og aktivering omfatter enhver udlænding, der er omfattet af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse efter de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 26 og 27, og ikke kun spontane asylansøgere, hvis ansøgning om asyl er taget under behandling. Præciseringen af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse efter udlændingelovens § 42 a får

således tilsvarende konsekvenser for tilrettelæggelsen af forsikring, undervisning af voksne og aktivering.

Til nr. 36

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 c, stk. 1, 1. pkt., at asylansøgerbørn m.v. i den undervisningspligtige alder skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning.

Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med grundlovens § 76, hvorefter alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkeskolen, og forældre eller værger, der selv sørger for, at børnene får en undervisning, der kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, ikke er pligtige til at lade børnene undervise i folkeskolen.

På den baggrund foreslås det – i overensstemmelse med folkeskolelovens § 33, stk. 1 – præciseret i § 42 c, stk. 1, 1. pkt., at asylansøgerbørn m.v. i den undervisningspligtige alder også har mulighed for at deltage i anden undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning. Præciseringen er i overensstemmelse med nuværende praksis, idet indenrigsministeren ved bekendtgørelse nr. 550 af 26. juni 1999 om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.v. har fastsat en bestemmelse herom.

Forslaget præciserer endvidere, at bestemmelsen omfatter børn i den undervisningspligtige alder, der opholder sig her i landet og er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 42 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 26 og 27. Præciseringen af Udlændingestyrelsens underholdsforpligtelse får således tilsvarende konsekvenser for Udlændingestyrelsens pligt til at tilrettelægge undervisning til asylansøgerbørn m.v. i den undervisningspligtige alder.

Til nr. 40

Det foreslås i § 42 e, stk. 1, 1. pkt., at Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde, når dette vil være af væsentlig betydning for at sikre tilvejebringelsen af indkvarteringssteder, efter de nærmere regler om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom får adgang til ekspropriation af de nødvendige ejendomme m.v., der måtte tilhøre private, kommuner eller andre. Også benyttelsen af lejede grunde eller bygninger, der i dag benyttes som indkvarteringssteder, kan sikres ved ekspropriation af ejendoms- eller brugsretten, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i § 42 e, stk. 1, 3. pkt., at en eventuel ekspropriation vil skulle ske i medfør af de nærmere regler i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Ejere og brugere af de area-

ler, der ønskes eksproprieret, vil efter de nærmere regler i denne lov blive underrettet om de enkelte stadier i ekspropriationsforretningens gennemførelse og have mulighed for at fremkomme med bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen alene i særlige tilfælde træffe bestemmelse om ekspropriation, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at sikre tilvejebringelsen af indkvarteringssteder. Tilvejebringelse af indkvarteringssteder vil i videst muligt omfang skulle ske på frivillig basis. Den foreslåede adgang til ekspropriation vil kun blive benyttet i særlige tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen har et påtrængende behov for etablering af indkvarteringssteder, som ikke kan imødekommes ved etablering af indkvarteringssteder på frivillig basis. Bestemmelsen vil alene blive anvendt, hvor hensigtsmæssige løsninger ikke kan opnås på anden måde.

Udlændingestyrelsens afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, kan påklages til indenrigsministeren, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Med henblik på at sikre en hurtig og smidig etablering af de fornødne indkvarteringssteder foreslås det i § 42 e, stk. 2, at Udlændingestyrelsen fritages for kravet om at søge boligministerens bistand med det forberedende arbejde i forbindelse med byggeopgaver i § 4, stk. 2, i lov om statens byggevirksomhed. Det forudsættes, at By- og Boligministeriet i fornødent omfang dispenserer fra de udbudskrav, der er fastsat i cirkulære nr. 50 af 14. april 1989 om udbud af bygge- og anlægsarbejder.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.

Til nr. 41

Det foreslås i § 43, stk. 1, at politiet kan drage omsorg for indkvartering og underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om asyl, men som endnu ikke er registrerede som asylansøgere. Det er en betingelse, at der er et umiddelbart behov for, at politiet drager omsorg herfor.

Hensigten med bestemmelsen er at give politiet mulighed for at fortsætte den praksis, hvorefter udlændinge, der ansøger om asyl efter at være blevet pågrebet i det grænsenære område til den dansk-tyske landegrænse, indkvarteres på vandrerhjem, kroer m.v. indtil en eventuel tilbagesendelse til Tyskland i medfør af den dansk-tyske aftale af 3. marts 1998 om returnering af asylansøgere. Herved undgås en overflytning af udlændingen til Center Sandholm, hvilket i givet fald først sker, når det er afklaret, at returnering

ikke kan ske til Tyskland. Udgifterne til indkvartering og underhold afholdes som hidtil af politiet.

Bestemmelsen vedrører hverken indkvartering af illegale grænseoverløbere, der ikke søger om asyl, eller indkvartering af frihedsberøvede asylansøgere. Bestemmelsen giver mulighed for, at politiet, såfremt der er et umiddelbart behov herfor, kan indkvartere spontane ikke-registrerede asylansøgere i andre områder af landet inden en eventuel udsendelse.

Der er efter bestemmelsen ingen pligt for politiet til at beslutte, om de nævnte spontane asylansøgere ved den dansk-tyske landegrænse skal indkvarteres ved politiets foranstaltning. Politiet kan beslutte at overføre asylansøgeren til et af Udlændingestyrelsen anvist asylcenter med den virkning, at udgifterne til indkvartering og underhold afholdes af Udlændingestyrelsen. Har politiet ikke truffet sådan beslutning, afgør politiet, hvorledes indkvartering skal ske.

Udlændingestyrelsen overvejer – henset til de mange sager i Dublin-proceduren samt den kommende implementering af Schengen-konventionen – at oprette yderligere centerkapacitet i området ved den dansk-tyske grænse eventuelt i form af et egentligt grænsecenter. Overvejelserne er på tidspunktet for dette lovforslags udarbejdelse endnu ikke afsluttede. Politiet vil blive inddraget i disse overvejelser.

Til nr. 44 og 48

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 45

Det foreslås præciseret i § 46, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelse efter udlændingelovens § 9, stk. 5, om, at en herboende person (garanten) skal yde betaling for hjælp til forsørgelse, som efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om integration af udlændinge i Danmark er ydet til en udlænding, som garanten har påtaget sig at forsørge, er en undtagelse fra udlændingelovens almindelige princip om, at afgørelser efter udlændingeloven træffes af Udlændingestyrelsen.

Til nr. 47

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 47 a kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og i helt særlige tilfælde politiet kan udstede visum ved indrejsen i landet samt udstede tilbagerejsetilladelse til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

Da politiet i praksis i et stort antal tilfælde udsteder visum på grænsen ved udlændinges indrejse her i landet og i visse situationer tilbagerejsetilladelser til ud-

lændinge, der opholder sig lovligt her i landet, foreslås § 47 a præciseret, således at både Udlændingestyrelsen og politiet kan udstede visum ved indreisen i landet samt tilbagerejsetilladelse til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

Bestemmelsen vil blive udmøntet i udlændingebe-kendtgørelsen.

Til nr. 52

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 e, stk. 1, registrerer politiet en udlænding som asylansøger, når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at den pågældende kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling. I praksis indebærer registreringen, at politiet opdaterer Udlændingestyrelsens afgørelse om realitetsbehandling af asylansøgningen i Udlændingeregisteret. Registreringen sker i forbindelse med forkyndelse af Udlændingestyrelsens afgørelse om realitetsbehandling af asylansøgningen.

Den foreslåede ændring af § 48 e, stk. 1, indebærer, at registreringsopgaven (opdateringen i Udlændingeregisteret af Udlændingestyrelsens afgørelse om realitetsbehandling) overgår fra politiet til Udlændingestyrelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.

Til nr. 53

Den foreslåede bestemmelse i § 48 e, stk. 2, præciserer, hvilke undersøgelser politiet skal foretage til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om, hvorvidt en asylansøger skal afvises, overføres, tilbageføres eller udvises til et andet land, eller om asylansøgningen skal realitetsbehandles i Danmark.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende praksis, at politiet foretager en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger. Indhentelsen af andre nødvendige oplysninger omfatter enhver oplysning, der er nødvendig for Udlændingestyrelsens afgørelse om realitetsbehandling af en asylansøgning, herunder vedrørende forhold, der efter Dublin-konventionen er relevante for at fastslå, om et andet EU-land er ansvarligt for at behandle asylansøgningen, eller for at fastslå, om særlige hensyn af humanitær karakter taler for, at asylansøgningen skal behandles her i landet, jf. udlændingelovens § 48 c.

Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48 e, stk. 2, der bliver § 48 e, stk. 3.

Til nr. 54

Der er tale om en lovteknisk justering som følge af, at de i § 50 a, stk. 2, 1. pkt., nævnte situationer, hvor der ikke er tale om en dom til forvaring eller anbringelse som nævnt i udlændingelovens § 50 a, stk. 1, ikke kan forekomme i tilfælde, hvor en udlænding er undergivet forvaring.

Til nr. 55

Der er tale om en lovteknisk justering, hvorved de overflødige ord »beslutning om« i § 53 a, stk. 1, nr. 4, udgår.

Til nr. 57

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af udlændingelovens § 50 a ved § 1, nr. 46, i lov nr. 473 af 1. juli 1998. Ændringen af § 58 præciserer, at der gælder de samme regler om salær og godtgørelse for udlæg til advokater, der beskikkes efter udlændingelovens § 50 a, stk. 2, 3. pkt., som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces. Det præciseres samtidig hermed, at dette også gør sig gældende for advokater, der beskikkes efter udlændingelovens § 40, stk. 3, 3. pkt.

Til nr. 58

Den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2, indebærer, at den, som beskæftiger en udlænding ulovligt, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år. Dette gælder ved ulovlig beskæftigelse uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.

Forslaget indebærer en fordobling af den gældende strafferamme på 6 måneders fængsel. Fordoblingen skal markere lovovertrædelsens strafværdighed og dermed understrege, at der ses med større alvor på den grove udnyttelse af ulovlig udenlandsk arbejdskraft, der finder sted. Det er med lovændringen tilsigtet, at skærpelsen af bødeniveauet i det omfang, sagen bør afgøres med bøde og ikke med frihedsstraf, skal være væsentlig. Foreligger kun én af de to omstændigheder, der efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, skal være til stede, for at strafudmålingen finder sted efter § 59, stk. 3, har domstolene mulighed for at tillægge denne omstændighed skærpende betydning ved strafudmålingen efter § 59, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1. og 2.2.

Til nr. 59

Efter den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3, skal det ved udmålingen af straf for overtrædelse af den

foreslåede § 59, stk. 2, jf. lovforslaget § 1, nr. 58, betragtes som en skærpende omstændighed, at der ved en forsættelig eller groft uagtsom ulovlig beskæftigelse af udlændinge er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre. Dette gælder ved ulovlig beskæftigelse uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser. Begrebet »andre« i den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3, dækker over enhver, der opnår eller tilsigtes at opnå en økonomisk fordel ved, at en udlænding beskæftiges ulovligt, herunder eksempelvis bygherrer, entreprenører og formidlere af arbejdskraft.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1. og 2.3.

Betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3, er kumulative. Er blot én af betingelserne ikke opfyldt, skal strafudmålingen finde sted efter den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2, hvor der med en fordboling af strafferammen er tilsigtet en væsentlig skærpelse af straffniveauet. Dette gælder også de sager, hvor der ikke foreligger de i § 59, stk. 3, nævnte skærpende omstændigheder.

Omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2, uden at være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3, er således overtrædelser, hvor arbejdsgiveren har udvist simpel uagtsomhed, og overtrædelser, hvor der ikke er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel.

Er alle betingelserne i § 59, stk. 3, opfyldt, tilsigtes der i det omfang, sagen bør afgøres med bøde og ikke med frihedsstraf, en ganske betydelig skærpelse af bødeniveauet. Dette betyder, at, såfremt der i en sag foreligger de nævnte omstændigheder, bør dette føre til en bøde, der er større end den bøde, der ellers ville blive udmålt efter den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2.

Som anført under lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3., tilkommer det domstolene konkret at fastsætte bødeniveauet, der af præventive hensyn som udgangspunkt ikke bør være på mindre end 10.000 kr. pr. beskæftiget udlænding pr. påbegyndt måned i sager, hvor alle de i § 59, stk. 3, nævnte omstændigheder foreligger. Den anførte bødestørrelse er ikke til hinder for, at domstolene i konkrete tilfælde med konkret begrundelse fraviger denne i skærpende eller formildende retning, jf. herved de almindelige principper for straffens udmåling i straffelovens § 80. Den vejledende bødestørrelse begrænser ikke domstolenes frihed i forbindelse med strafudmålingen. F.eks. vil der kunne være grund til en større bøde under hen-

syn til den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel. Lovforslaget begrænser således ikke domstolenes mulighed for at tillægge andre omstændigheder end de i § 59, stk. 3, nævnte skærpende betydning ved strafudmålingen efter de almindelige regler i straffelovens kapitel 10. Ligeledes begrænser lovforslaget ikke domstolenes mulighed for at tillægge formildende omstændigheder vægt ved strafudmålingen og i den forbindelse idømme en bøde, der er mindre end den anførte vejledende bødestørrelse på 10.000 kr. I sager, hvor der er begået en flerhed af lovovertrædelser, vil domstolene efter en samlet afvejning kunne fastsætte en skønsmæssig bøde uden absolut kumulation af den angivne bødestørrelse for hver enkelt lovovertrædelse.

I særlige situationer, hvor der foreligger grove eller gentagne overtrædelser af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2, herunder i tilfælde, hvor en højere grad af tilregnelser hos arbejdsgiveren kan påvises, og hvor der tale om en mere langvarig, organiseret eller på anden vis konsekvent udnyttelse af ulovlig udenlandsk arbejdskraft, vil der kunne idømmes frihedsstraf.

Der kan allerede i dag ske konfiskation af fortjenesten i sager vedrørende ulovlig beskæftigelse af udlændinge efter reglerne i straffelovens kapitel 9. Det præciseres i den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 4, 1. pkt., at der i overensstemmelse med reglerne i straffelovens kapitel 9 kan ske konfiskation af en økonomisk fordel, det være i form af et udbytte eller i form af en besparelse, der måtte være opnået ved overtrædelser af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2. Lovforslaget begrænser ikke muligheden for ved siden af konfiskation at udmåle bøden, herunder en eventuel tillægsbøde, under hensyn til en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Der kan ske konfiskation, uanset om de i den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 3, nævnte skærpende omstændigheder foreligger.

Af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 4, 2. pkt., følger, at, såfremt der ikke kan ske konfiskation, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Kan der ikke ske konfiskation, f.eks. på grund af bevismæssige vanskeligheder med at dokumentere størrelsen på den opnåede økonomiske fordel, skal der således tages særligt hensyn dertil ved udmåling af bøden. Bøden skal være af en sådan størrelse, at bøden klart overstiger størrelsen af arbejdsgiverens økonomiske fordel ved ulovlig beskæftigelse af udlændinge.

Til § 2

Til nr. 1

Efter Schengen-konventionens artikel 21 har en udlænding med gyldig opholdstilladelse i et Schengen-land under visse betingelser ret til at indrejse og opholde sig i de andre Schengen-lande i højst tre måneder. Bestemmelsen har fundet udtryk i udlændingelovens § 2 b, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

Schengen-sekretariatet har – som anført i bemærkningerne til § 1, nr. 2, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 – oplyst, at grænsen for, inden for hvilken periode tidligere ophold i andre Schengen-lande medfører fradrag i varigheden af opholdsretten, skal fortolkes i overensstemmelse med den ordning, der er fastsat for udlændinge med visum med gyldighed for alle Schengen-lande (Schengen-visum) og visumfri udlændinge.

I overensstemmelse med de nedenfor anførte oplysninger fra Rådets generalsekretariat om beregningen af den tilladte opholdsperiode for udlændinge med Schengen-visum foreslås det, at § 2 b, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres, således at udlændinge med gyldig opholdstilladelse i et Schengen-land har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Danmark eller et andet Schengen-land end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. I de nævnte tre måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengen-land end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. Den foreslåede affattelse af § 2 b, stk. 1, 3. pkt., svarer til den nuværende affattelse af dette punktum.

Efter Schengen-konventionens artikel 11, stk. 1, udstedes Schengen-visum til en eller flere indrejser, idet dog hverken varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra den første indrejsedato. Efter konventionens artikel 19 har en udlænding med Schengen-visum under visse betingelser ret til at indrejse og opholde sig i alle Schengen-landene inden for visumets gyldighedsperiode. Bestemmelserne har fundet udtryk i udlændingelovens § 2 b, stk. 2, som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

Rådets generalsekretariat har oplyst, at beregningsmetoden i Schengen-konventionens artikel 11, stk. 1, indebærer, at den tilladte opholdsperiode beregnes inden for halvåret regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-landene. Beregningsmetoden indebærer således ikke, at der – som det følger af den nuvæ-

rende affattelse af udlændingelovens § 2 b, stk. 2, i § 1, nr. 2, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 – ved senere ophold efter denne halvårsperiode skal ske fradrag for ophold i Danmark eller andre Schengen-lande inden for de sidste seks måneder inden det seneste ophold.

Som følge heraf foreslås det, at § 2 b, stk. 2, ændres, således at udlændinge med Schengen-visum har ret til at indrejse og opholde sig her i landet inden for visumets gyldighedsperiode, idet varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet dog ikke må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-landene. I de nævnte tre måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i et andet Schengen-land.

Til nr. 2

Efter Schengen-konventionens artikel 20 har en visumfri udlænding under visse betingelser ret til at indrejse og opholde sig i Schengen-landene i højst tre måneder i løbet af en seks-måneders periode regnet fra datoen for første indrejse. Bestemmelsen har fundet udtryk i udlændingelovens § 3, som affattet ved § 1, nr. 3, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

I overensstemmelse med de under bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, anførte oplysninger fra Rådets generalsekretariat om beregningen af den tilladte opholdsperiode for udlændinge med visum med gyldighed for alle Schengen-lande (Schengen-visum) foreslås det, at § 3 i § 1, nr. 3, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 affattes således, at visumfri udlændinge har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder i løbet af en seks-måneders periode regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-landene. I de nævnte tre måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen indenfor seks-måneders perioden har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengen-land.

Det foreslås endvidere af lovtekniske grunde, at der indføjes en ny bestemmelse som § 3 a, der svarer til de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2.

Efter Schengen-konventionens artikel 15 er det i princippet bl.a. en betingelse for udstedelse af Schengen-visum, at udlændingen ikke er indberettet som uønsket til Schengen-informationssystemet (SIS). Efter Schengen-konventionens artikel 19 er dette også en af betingelserne for retten til indrejse og ophold i Schengen-landene for udlændinge med Schengen-visum. Det er derimod efter Schengen-konventionens ordlyd ikke en betingelse for udstedelse af Schengen-visum eller for retten til indrejse og ophold i Schen-

gen-landene for udlændinge med Schengen-visum, at udlændingen ikke er påført et af Schengen-landenes nationale liste over uønskede personer.

Rådets generalsekretariat har imidlertid oplyst, at Schengen-konventionen ikke er til hinder for, at der i national lovgivning fastsættes bestemmelser om, at en udlænding med Schengen-visum nægtes ret til indrejse og ophold, hvis den pågældende er påført det pågældende Schengen-lands nationale liste over uønskede personer. Herved sidestilles udlændinge med Schengen-visum med udlændinge med opholdstilladelse i et Schengen-land, der efter Schengen-konventionens artikel 21 ikke har ret til at indrejse og opholde sig i et Schengen-land, hvor den pågældende er påført den nationale liste over uønskede personer.

Som følge heraf foreslås det i § 3 a, 1. pkt., at udlændinge med indrejseforbud, uanset om den pågældende efter udlændingelovens §§ 1-3 ellers ville have ret til indrejse og ophold her i landet, skal have et visum udstedt efter udlændingelovens § 4 (Schengen-visum), jf. herved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 og lovforslagets § 2, nr. 4, eller udlændingelovens § 4 a (nationalt visum), jf. herved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, for at indrejse og opholde sig i Danmark. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

Herved præciseres det, at alle udlændinge med indrejseforbud skal have et Schengen-visum eller et nationalt visum, der er udstedt af danske myndigheder, for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et Schengen-visum, der er udstedt af et af de andre Schengen-lande, jf. herved udlændingelovens § 2 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, vil således ikke give en udlænding med indrejseforbud ret til indrejse og ophold i Danmark.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 3 a, 2. pkt., gælder bestemmelsens 1. pkt. tilsvarende for udlændinge, der ikke efter udlændingelovens §§ 1-3 har ret til indrejse og ophold her i landet. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 1, 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse i § 3 a, 3. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 2.

Til nr. 3

De gældende bestemmelser i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2, foreslås af lovtekniske grunde indføjret i en ny bestemmelse i udlændingelovens § 3 a i § 1, nr. 3, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 2.

De foreslåede bestemmelser i § 4 vil herefter alene vedrøre udstedelse af visum med gyldighed for alle Schengen-lande (Schengen-visum). Udlændingelo-

vens § 4 a, som affattet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, vedrører udstedelse af visum, der er begrænset til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark (nationalt visum).

Den foreslåede bestemmelse i § 4, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 4, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, idet det dog er præciseret, at Schengen-visum udstedes i medfør af Schengen-konventionens artikel 12, jf. artikel 15. Herved præciseres det i lovteksten, at Schengen-visum i princippet kun må udstedes, hvis udlændingen opfylder indrejsebetingelserne i Schengen-konventionens artikel 5, stk. 1, litra a (gyldig rejselegitimation), litra c (dokumentation for opholdets formål m.v.), litra d (ej indberettet som uønsket til SIS) og litra e (ej trussel for offentlig orden m.v.), jf. Schengen-konventionens artikel 15.

De foreslåede bestemmelser i § 4, 2. og 3. pkt., svarer til udlændingelovens § 4, stk. 4, som affattet ved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997. I overensstemmelse med de under bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, anførte oplysninger fra Rådets generalsekretariat om beregningen af den tilladte opholdperiode for udlændinge med Schengen-visum foreslås det, at § 4, 2. og 3. pkt., affattes således, at Schengen-visum gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, idet varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og i de andre Schengen-lande dog ikke må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-landene.

Til nr. 4-7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 2 og 3.

Til nr. 8

Efter artikel 6, stk. 1, litra f, i Den Nordiske Paskontroloverenskomst skal en udlænding afvises ved de nordiske ydergrænser, hvis udlændingen er opført i et af de nordiske landes fortegnelse over udviste udlændinge.

Bestemmelsen har fundet udtryk i den gældende bestemmelse i udlændingelovens 29, stk. 1, som ved § 1, nr. 13, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 videreføres i § 28, stk. 4, nr. 1. Efter denne bestemmelse kan en udlænding, der ikke er nordisk statsborger eller omfattet af EF-reglerne, afvises ved indrejsen, hvis udlændingen har indrejseforbud til et andet nordisk land og ikke har særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende må antages at ville rejse.

Det fremgår af det udkast til tillægsprotokol, som er udarbejdet af en ekspertarbejdsgruppe under Nordisk Udlændingeuvalg som led i forberedelsen af de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, og som forventes godkendt af de nordiske lande i foråret 2000, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2., at de nordiske lande uanset paskontroloverenskomstens artikel 6, stk. 1, litra f, alene kan afvise en udlænding, der er opført i et af de andre nordiske landes fortegnelse over udviste udlændinge, hvis udlændingen samtidig er indberettet som uønsket til SIS.

Som følge heraf foreslås det, at § 28, stk. 4, ændres således, at bestemmelsen i § 28, stk. 4, nr. 1, udgår. Ændringen indebærer, at der ikke kan ske afvisning af en udlænding alene under henvisning til, at udlændingen har indrejseforbud til et af de andre nordiske lande, medmindre den pågældende er indberettet som uønsket til SIS.

Der vil fortsat kunne ske afvisning af en udlænding med indrejseforbud til Danmark, hvis den pågældende ikke har visum udstedt efter den foreslåede bestemmelse i § 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, eller udlændingelovens § 4 a, som affattet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1, som affattet ved § 1, nr. 13, i lov nr. 410 af 10. juni 1997. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 7, jf. § 2, nr. 2.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 29 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 10

Efter Schengen-konventionens artikel 5, stk. 3, har en udlænding med opholdstilladelse eller returvisum (tilbagerejsetilladelse) til et Schengen-land ret til at rejse gennem de andre Schengen-lande, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over uønskede udlændinge i det Schengen-land, som udlændingen ønsker at indrejse i fra et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen. Bestemmelsen har fundet udtryk i udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 2. pkt., som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

Efter udlændingelovens § 28, stk. 6, 3. pkt., som affattet ved § 1, nr. 13, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, kan en udlænding, der har ret til at rejse gennem Danmark efter udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 2. pkt., alene afvises på grund af indrejseforbud (udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1) eller manglende rejselegitimation (udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2).

Rådets generalsekretariat har oplyst, at en udlænding med opholdstilladelse eller tilbagerejsetilladelse til et af de andre Schengen-lande ikke kan afvises på grund af manglende rejselegitimation, men alene på grund af et nationalt indrejseforbud.

Som følge heraf foreslås det, at § 28, stk. 6, 3. pkt., ændres, således at udlændinge med opholdstilladelse eller tilbagerejsetilladelse til et af de andre Schengen-lande alene kan afvises på grund af indrejseforbud (udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1).

Til nr. 11

De anførte bestemmelser i § 38, stk. 1 og 2, er enslydende med udlændingelovens § 38, stk. 1 og 2, som affattet ved § 1, nr. 22, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

Efter Schengen-konventionens artikel 3, stk. 1, kan passage af grænserne til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, principielt kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden. Nærmere bestemmelser herom såvel som undtagelser og regler for mindre grænsetrafik samt regler for særlige former for skibstrafik som f.eks. lystsejls og kystfiskeri vedtages af Eksekutivkomitéen.

Det foreslås i overensstemmelse hermed præciseret i § 38, stk. 3, 1. pkt., at ind- og udrejse over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen – medmindre andet er fastsat i medfør af Schengen-konventionens artikel 3, stk. 1, 2. pkt. – alene må finde sted ved de grænseovergangssteder (havne og lufthavne), der er godkendt af indenrigsministeren, og alene inden for disses åbningstid.

Ifølge Schengen-håndbogen om grænsekontrol skal der udarbejdes en liste over de enkelte landes godkendte grænseovergangssteder. En liste med samtlige godkendte grænseovergangssteder i Schengen-landene indgår som bilag til håndbogen.

For at kunne opfylde Danmarks forpligtelse til at levere et bidrag til bilaget vedrørende godkendte grænseovergangssteder er det nødvendigt at udarbejde en liste over de lufthavne og havne i Danmark, hvor ind- og udrejse til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, kan ske. I dag foreligger ikke en sådan liste over godkendte grænseovergangssteder i Danmark, men alene en række konkrete godkendelser af grænseovergangssteder (havne og lufthavne), som ofte har form af tilladelser til at ilandsætte passagerer som led i rutetrafik med skib/færge eller fly (ilandsættningstilladelser). De konkrete godkendelser, der vedrører grænseovergangssteder til såvel Schengen-lande som lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, indeholder forskellige – ofte ganske detaljerede – vilkår, f.eks. om åbningstider, sikring af indrejseste-

det ved indhegning m.v., tilvejebringelse af kontrolfaciliteter og underretning af politiet om ankomster/afgange.

I forbindelse med godkendelse af grænseovergangssteder (havne og lufthavne), hvor indrejse fra og udrejse til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, kan ske, vil der fortsat være behov for at kunne stille en række vilkår for godkendelserne med henblik på, at Danmark lever op til de kontrolmæssige krav i Schengen-regelsættet. Der vil endvidere være behov for at kunne stille vilkår for godkendelserne med henblik på at lette politiets fysiske kontrol af de rejsende. Et sådant vilkår kan f.eks. være, at søgbare personoplysninger (navn, fødedata, nationalitet og pasoplysninger) om passagerer på færgeruter skal stilles til rådighed for politiet til brug for en forudgående administrativ kontrol i form af opslag i Schengen-informationssystemet (SIS) og andre relevante registre.

På den baggrund – og i overensstemmelse med hidtidig praksis for godkendelse af grænseovergangssteder – foreslås det præciseret i § 38, stk. 3, 2. pkt., at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere vilkår for godkendelsen af en havn eller lufthavn som grænseovergangssted.

De foreslåede ændringer af § 38, stk. 3, er navnlig af teknisk, præciserende karakter og indebærer ikke ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til gældende praksis. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 1.

De anførte bestemmelser i § 38, stk. 4 og 5, er enslydende med de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 38, stk. 2 og 3, idet det dog er præciseret i § 38, stk. 5, at bestemmelsen alene kan finde anvendelse i forbindelse med ind- og udrejsekontrol efter § 38, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 3, der efter forslaget vil blive § 38, stk. 5, har politiet i forbindelse med ind- og udrejsekontrol – uden at der skal foreligge en konkret mistanke herom – ret til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig ind- og udrejse ikke finder sted. Efter bestemmelsen er politiets adgang til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer m.v. begrænset til at skulle finde sted i forbindelse med ind- eller udrejsekontrol.

Efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, kan de indre grænser mellem Schengen-landene passeres alle steder uden personkontrol. Adgangen til at foretage ind- og udrejsekontrol på grænserne til andre Schengen-lande – og dermed muligheden for at un-

dersøge køretøjer i forbindelse med indrejse fra et Schengen-land – ophører således ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde.

Med henblik på en fortsat effektiv indsats over for illegal indvandring og menneskesmugling foreslås det, at der i § 38, stk. 6, indsættes en bestemmelse om, at politiet kan standse et køretøj inde i landet med henblik på at kontrollere, om køretøjet transporterer en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Politiet vil kunne standse et køretøj inde i landet, uanset om der er en konkret mistanke om illegal indrejse og menneskesmugling. Dette vil kunne ske såvel på konkret foranledning som ved stikprøvevis kontrol, herunder i sammenhæng med andre stikprøvevis kontroller, som foretages af politiet, f.eks. færdselskontroller efter færdselslovens § 77.

Politiet vil i forbindelse med en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, kunne besigtige køretøjet og dets kabine samt udspørge føreren af køretøjet og eventuelle andre personer, der befinder sig i køretøjet. Den udspurgte har ikke pligt til at udtale sig, jf. principperne i retsplejelovens § 750, 1. pkt.

Politiet vil endvidere kunne forlange, at en udlænding, der befinder sig i køretøjet, skal fremvise pas eller anden godkendt rejs legitimisation, jf. herved udlændingelovens § 39, stk. 3, hvorefter udlændinge under ophold her i landet på begæring skal forevise pas eller rejs legitimisation for offentlige myndigheder.

Kontrollen må alene foretages med det formål at sikre, at der ikke i køretøjet transporteres udlændinge, der er ulovligt indrejst i landet, og må ikke gå videre end, hvad der er nødvendigt for at sikre dette formål.

Efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 3, berører ophævelsen af personkontrollen ved grænserne mellem Schengen-landene ikke de kompetente myndigheders udøvelse af deres politimæssige beføjelser efter national lovgivning på hele det pågældende lands område.

Kontroller efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, må imidlertid ikke antage et sådant omfang, at der vil kunne være tale om en omgåelse af det almindelige princip i Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, om ophævelse af grænsekontrollen ved grænserne mellem Schengen-landene.

Den foreslåede standsnings- og kontroladgang giver ikke i sig selv hjemmel til, at politiet kan foretage ransgning af køretøjets bagagerum og andre lukkede rum. Finder politiet som led i en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 38, stk. 6, at der er rimelig grund til mistanke om, at der i

køretøjets bagagerum eller andre lukkede rum befinder sig en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet, vil politiet kunne foretage en ransagning af køretøjets bagagerum og andre lukkede rum, hvis de øvrige betingelser herfor i retsplejelovens § 794 er opfyldt.

Som led i en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, vil politiet ligeledes kunne foretage andre efterforskningskridt efter retsplejelovens regler herom.

Det foreslås endvidere præciseret i § 38, stk. 7, 1. pkt., at politiet kan foretage stempning af en udlændings pas eller anden rejslegitimation ved ind- eller udrejse eller ved afvisning eller udvisning.

Forslaget er i overensstemmelse med hidtidig praksis, hvorefter politiet i forbindelse med ind- og udrejsekontrol har adgang til at foretage stempning af pas og anden rejslegitimation.

Ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde bliver det i en række situationer pligtmæssigt at foretage stempning af pas eller anden rejslegitimation ved passage af Danmarks grænser til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen. Ifølge Schengen-håndbogen om grænsekontrol skal politiet således som udgangspunkt foretage stempning af pas eller anden rejslegitimation, når en person, der ikke er statsborger i et Schengen- eller EU-land, ind- eller udrejser over en grænse til et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen.

Da grænsekontrollen ved Danmarks grænser til andre Schengen-lande ophæves ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, vil politiet alene skulle foretage stempning af pas og anden rejslegitimation ved ind- og udrejse over Danmarks grænser til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen. Politiet vil dog kunne foretage stempning af pas og anden rejslegitimation ved passage af Danmarks grænser til andre Schengen-lande, såfremt grænsekontrollen ved disse grænser undtagelsesvist indføres i medfør af Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2, jf. herved § 38, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 7, 1. pkt., indebærer endvidere, at politiet får adgang til at stemple pas eller anden rejslegitimation ved afvisning ved indrejsen her i landet, jf. udlændingelovens §§ 28 og 29.

Det følger af Schengen-håndbogen, at politiet skal foretage stempning af pas eller anden rejslegitimation, såfremt en person, der ikke er statsborger i et Schengen- eller EU-land, afvises ved indrejsen i Schengen-landene i medfør af Schengen-konventionens artikel 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 7, 1. pkt., indebærer endelig, at politiet får adgang til at stemple pas eller anden rejslegitimation, såfremt en udlænding afvises eller udvises efter indrejsen her i landet. Der vil således kunne foretages stempning af udlændingens pas eller anden rejslegitimation, hvis udlændingen afvises efter udlændingelovens § 28, stk. 2 eller 3, eller § 29, stk. 3, eller hvis udlændingen udvises administrativt efter udlændingelovens §§ 25-25 b eller ved dom, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. §§ 22-24.

Politiets adgang til at stemple udlændinges pas eller anden rejslegitimation ved afvisning eller udvisning omfatter såvel statsborgere i lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen eller De Europæiske Fællesskaber, som statsborgere i Schengen- eller EU-lande. Som følge af pasfriheden mellem de nordiske lande vil der dog ikke ske stempning af pas eller anden rejslegitimation, hvis der er tale om en nordisk statsborger.

Det foreslås endelig i § 38, stk. 7, 2. pkt., at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om politiets stempning af pas og anden rejslegitimation.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 39, stk. 3, 1. pkt., skal pas eller anden rejslegitimation bl.a. forevises for paskontrollen ved ind- og udrejse.

Efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, kan de indre grænser mellem Schengen-landene passeres alle steder uden personkontrol. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af artikel 2, stk. 2.

Det foreslås i overensstemmelse hermed præciseret i § 39, stk. 3, 2. pkt., at pas eller anden rejslegitimation ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland ikke skal forevises for paskontrollen, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 58 g, 1. pkt., som affattet ved § 1, nr. 32, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, indberetter Rigspolitechefen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengen- eller EU-land, som uønsket til Schengen-informationssystemet (SIS), hvis udlændingen er udvist af Danmark ved dom efter udlændin-

gelovens §§ 22 eller 23. Ved udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 kræves det i bestemmelsens 2. pkt., at udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst et års fængsel.

Med henblik på at undgå tvivl om, at udlændinge med højst tre års lovligt ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 24, ikke er stillet bedre end udlændinge med mere end tre års lovligt ophold her i landet, jf. udlændingelovens §§ 22 og 23, foreslås det præciseret, at udvisning ved dom efter udlændingelovens § 24, nr. 1, af de grunde, der er nævnt i udlændingelovens §§ 22 eller 23, medfører indberetning til SIS efter § 58 g, 1. pkt., uanset varigheden af den idømte straf. Udvisning efter § 24, nr. 2, foreslås fortsat betinget af, at udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst et års fængsel, jf. § 58 g, 2. pkt.

Det foreslås endvidere, at også udvisning af hensyn til statens sikkerhed i medfør af udlændingelovens § 25 – i overensstemmelse med den oprindelige affattelse af § 58 g, 1. pkt., i lov nr. 410 af 10. juni 1997 – skal medføre indberetning til SIS. Henvisningen i § 58 g, 1. pkt., til udvisning af hensyn til statens sikkerhed udgik i forbindelse med ændringerne af udlændingelovens udvisningsregler ved lov nr. 473 af 1. juli 1998.

Til nr. 16

Efter Schengen-konventionens artikel 2, stk. 1, kan de indre grænser mellem Schengen-landene passeres alle steder uden personkontrol. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af artikel 2, stk. 2.

Det følger endvidere af Schengen-konventionens artikel 3, stk. 1, at passage af grænserne til lande, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, principielt kun kan ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden.

Det foreslås i overensstemmelse hermed præciseret, at strafansvaret i § 59, stk. 1, nr. 1, ikke alene gælder for ind- og udrejse uden om paskontrollen her i landet eller i et andet nordisk land, men også for ind- og udrejse uden for grænseovergangsstedets åbnings-tid, jf. den foreslåede indsættelse af § 1, nr. 33, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

Det foreslås endvidere præciseret, at strafansvaret for ind- og udrejse uden om paskontrollen her i landet eller i et andet nordisk land eller uden for grænseovergangsstedets åbnings-tid ikke gælder ved indrejse fra eller udrejse til et Schengen-land, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2.

Den foreslåede indsættelse af § 1, nr. 34, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 vedrørende indsættelse af § 59 a,

stk. 2, i udlændingeloven er enslydende med den gældende § 1, nr. 33, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

For så vidt angår den foreslåede ændring af § 60, stk. 2, 2. pkt., jf. den foreslåede indsættelse af § 1, nr. 35, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, er der tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 11.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af udlændingelovens § 42 a, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 29.

Til nr. 2

Den foreslåede affattelse af § 9 om inddragelse af opholdstilladelser efter jugoslaverloven svarer til bestemmelsen i Kosovonødlovens § 20. Den foreslåede affattelse indebærer, at en opholdstilladelse efter jugoslaverloven fremover kan inddrages, hvis det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede, jf. også udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede affattelse indebærer endvidere, at udlændingelovens § 19, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af ægtefællesammenføringstilladelser efter jugoslaverlovens § 4, stk. 2.

Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 2.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af en ny bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 3, ved § 1, nr. 11, i lov nr. 410 af 10. juni 1997.

I lovforslagets § 5, 2. pkt., foreslås det, at tidspunktet for ændringens ikrafttræden fastsættes af indenrigsministeren. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 5, 2. pkt.

Til nr. 4

Den foreslåede affattelse af § 10 om udvisning af udlændinge med opholdstilladelse efter jugoslaverloven svarer til bestemmelsen i Kosovonødlovens § 21. Det præciseres med den foreslåede affattelse, at en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven kan udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter. En tilsvarende adgang til udvisning findes i udlændingelovens § 24, nr. 2, for udlændinge med højst tre års lovligt ophold.

Den foreslåede affattelse indebærer endvidere, at en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven fremover kan udvises, når dette findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed. En tilsvarende adgang til udvisning findes i udlændingelovens § 25.

Til nr. 5 og 6

Den foreslåede affattelse af § 11, stk. 3, om politiets fastsættelse af udrejsefrist ved udvisning ved dom af udlændinge med opholdstilladelse efter jugoslaverloven svarer til bestemmelserne i Kosovonødlovens § 22, stk. 3, og udlændingelovens § 33, stk. 8. Det præciseres med den foreslåede affattelse, at politiet fastsætter udrejsefristen til straks, når en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven udvises ved dom. Bestemmelsen indeholder endvidere nærmere regler om, fra hvilket tidspunkt udrejsefristen regnes.

Til nr. 7

Med den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, 1. pkt., præciseres det, at politiets adgang til at foretage mindre indgribende foranstaltninger eller frihedsberøvelse over for en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven skal ske i overensstemmelse med reglerne i udlændingelovens § 34, stk. 1, og § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2.

Til nr. 8

Med den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, 2. pkt., præciseres det, at der ved salg og godtgørelse for udlæg til beskikkede advokater som led i en frihedsberøvelse m.v. gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. nærmere udlændingelovens § 58. Herved svarer § 12, stk. 1, 2. pkt., til Kosovonødlovens § 23, stk. 3.

Til nr. 9

Der er tale om en lovteknisk rettelse.

Til § 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 59.

Til § 5

Det foreslås i § 5, stk. 1, 1. pkt., at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

I § 5, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 3, nr. 3, fastsættes af indenrigsministeren. Det bemærkes herved, at lovforslagets § 3, nr. 3, vedrører en konsekvensændring af jugoslaverlovens § 9 som følge af indsættelsen af en ny bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 3, ved § 1, nr. 11, i lov nr. 410 af 10. juni 1997. Det følger af denne lovs § 3, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af indenrigsministeren. Lov nr. 410 af 10. juni 1997 vil blive sat i kraft ved Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde. Tilsvarende vil gælde for lovforslagets § 3, nr. 3.

I § 5, stk. 2, foreslås det, at § 9 i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, ikke finder anvendelse på udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede bestemmelser i § 59, stk. 2-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 58 og 59, i overensstemmelse med almindelige strafferetlige principper, jf. herved straffelovens § 3, alene finder anvendelse på lovovertrædelser, der begås efter lovens ikrafttræden.

Til § 6

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden på Færøerne og i Grønland.

Ved eventuel ikraftsættelse af den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, forudsættes det, at ikraftsættelsen sker med de afvigelser, som følger af, at retsplejeloven, hvortil der henvises i den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, ikke gælder for Grønland og alene gælder for Færøerne med de afvigelser, de særlige færøske forhold tilsiger.

Ved eventuel ikraftsættelse af de foreslåede bestemmelser i § 59, stk. 2-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 58 og 59, forudsættes det, at ikraftsættelsen sker med de afvigelser, som følger af, at straffeloven, hvortil der henvises i den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 59, ikke gælder for Grønland og alene gælder for Færøerne med de afvigelser, de særlige færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammensat med gældende lov

Gældende formulering

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 539 af 26. juni 1999:

§ 2. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 5. ---

§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, kan indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indrejsen. I dette tidsrum fradrages dog den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet nordisk land. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog alene den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark.

§ 4. ---

Stk. 2. ---

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 539 af 26. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, indsættes som 2. og 3. pkt.:
»Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om opholdstilladelser efter § 6. Indenrigsministeren kan herved fravige bestemmelserne i kapitlerne 3-5 i det omfang, det følger af EF-reglerne.«

2. I § 3 indsættes som 4. pkt.:
»Det tidsrum, hvori en udlænding efter 1.-3. pkt. er fritaget for visum, kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Visum kan gives til en eller flere indrejser med ret til indtil i alt 3 måneders ophold inden for et nærmere fastsat tidsrum. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller i et andet nordisk land. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog alene den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark.

§ 11. Opholdstilladelse gives med henblik på varigt eller midlertidigt ophold her i landet. En opholdstilladelse kan tidsbegrænses.

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. For udlændinge med opholdstilladelse efter § 6 gælder dog reglen i artikel 7, stk. 2, i De europæiske Fællesskabers Råds direktiv nr. 360 af 15. oktober 1968.

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 7 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 kan udvises, hvis

1)-4) ---

5) udlændingen efter § 59, stk. 3, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,

6) ---

§ 27. De i §§ 11, stk. 3, 17, stk. 1, 3, pkt., 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Stk. 2-3. ---

3. I § 4, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Et visum kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 3 måneder ud over det i 1.-3. pkt. angivne tidsrum.«

4. I § 11, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »opholdstilladelse:« »efter §§ 7-9«.

5. § 11, stk. 9, ophæves.

6. I § 22, nr. 5, ændres »§ 59, stk. 3« til: »§ 59, stk. 5«.

Gældende formulering

Stk. 4. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 5-6. ---

§ 28. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse, eller en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, kan uanset bestemmelserne i kapitel 1 afvises ved indrejsen:

1)-5) ---

Stk. 2. Afvisning efter stk. 1 kan endvidere ske indtil 3 måneder efter indrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog efter indrejsen kun afvises efter stk. 1, nr. 1 og 5, og, såfremt det offentlige må bekoste udlændingens rejse ud af landet, tillige efter nr. 4. Har Danmark fremsat anmodning over for et andet EF-land om overtagelse af udlændingen efter EF-asyllkonventionen, jf. § 29 a, regnes fristen i 1. pkt. fra det tidspunkt, da det andet EF-land har besvaret anmodningen.

Stk. 3-5. ---

§ 29 a. En udlænding kan overføres til et andet EF-land efter reglerne i EF-asyllkonventionen. På samme måde kan en udlænding tilbageføres til et andet EF-land i de tilfælde, hvor dette efter EF-asyllkonventionen skal tilbagetage udlændingen.

Stk. 2. ---

Lovforslaget

7. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.«

8. I § 28, stk. 2, 3. pkt., ændres »overtagelse af udlændingen efter EF-asyllkonventionen, jf. § 29 a« til: »overtagelse, tilbagetagelse eller modtagelse af udlændingen efter reglerne i kapitel 5 a«.

9. § 29 a, stk. 1, affattes således:

»En udlænding kan afvises, overføres eller tilbageføres til et andet EF-land efter reglerne i EF-asyllkonventionen eller efter en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til EF-asyllkonventionen.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 3 år, hvis udlændingen idømmes en frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) 5 år, hvis udlændingen idømmes en frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) 10 år, hvis udlændingen idømmes fængsel af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes fængsel af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3-7). - - -

§ 34. Indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding skal udvises eller afvises, eller overføres eller tilbageføres efter EF-asylkonventionen eller udsendes under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a, og indtil en afgørelse herom kan iværksættes, kan politiet, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bestemme, at udlændingen skal:

10. I § 32, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.«

11. I § 32, stk. 2, nr. 1, ændres »frihedsstraf« til: »betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf«, og »varighed« ændres til: »karakter eller varighed«.

12. I § 32, stk. 2, nr. 2, ændres »frihedsstraf« til: »ubetinget frihedsstraf«.

13. I § 32, stk. 2, nr. 3 og 4, ændres »fængsel« til: »en ubetinget fængselsstraf«.

14. I § 34, stk. 1, ændres »eller afvises, eller overføres eller tilbageføres efter EF-asylkonventionen« til: », afvises, overføres eller tilbageføres«.

Gældende formulering

Lovforslaget

1)-4) - - -

Stk. 2. Politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, såfremt

1)-3) - - -

4) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. § 42 a, stk. 4, 1. pkt., eller

5) - - -

§ 35. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når:

- 1) Udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter §§ 22-24.
- 2) Udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

15. I § 34, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«

16. I § 35 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling eller foranstaltning, der træder i stedet herfor, alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning. Fristen efter 2. pkt. fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.«

Gældende formulering

§ 36. Såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter §§ 25 a og 25 b, for overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen eller for udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan politiet bestemme, at den pågældende skal frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning efter § 25. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 forventes eller er udtaget til behandling efter den i § 53 a, stk. 3, nævnte procedure, kan efter en konkret, individuel vurdering frihedsberøves, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen, medmindre de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige.

Stk. 2. En udlænding kan frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, jf. § 42 a, stk. 4, 1. pkt. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, kan endvidere frihedsberøves, hvis udlændingen udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt. Det samme gælder den udlænding, der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 42 a, stk. 4, 2. pkt.

§ 37. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Kæremål har ikke opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om afvisning eller udvisning, om overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen eller om udsendelse under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a.

Stk. 6. ---

§ 37 c. ---

Lovforslaget

17. I § 36, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »efter EF-asylkonventionen«.

18. I § 36, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«.

19. I § 36, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7«.

20. I § 36, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 2. pkt.«.

21. I § 37, *stk. 5*, ændres »eller udvisning, om overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen eller om« til: », udvisning, overførsel eller tilbageførsel eller«.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Finder retten, at isolation kan iværksættes eller fortsættes, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat isolation. Ved iværksættelse af isolation må den første frist for indgrebets længde ikke overstige 2 uger. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med 4 uger ad gangen. Fuldstændig isolation må ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 8 uger.

Stk. 5. - - -

§ 37 d. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet tillader det. Politiet kan af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, modsætte sig, at den frihedsberøvede modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Den frihedsberøvede har altid ret til ukontrolleret besøg af den beskikkede advokat. En frihedsberøvet, der har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, har endvidere altid ret til ukontrolleret besøg af en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp.

Stk. 2. Nægter politiet besøg til en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, skal den frihedsberøvede underrettes herom, medmindre retten af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffer anden bestemmelse. § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Nægter politiet besøg til en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, men ikke er fremstillet for retten i medfør af § 37, skal den frihedsberøvede underrettes herom, medmindre politiet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffer anden bestemmelse.

22. I § 37 c, stk. 4, 4. pkt., ændres »8 uger« til: »4 uger«.

23. I § 37 d, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og § 37 e, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., indsættes alle steder efter »indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet,«: »eller som er nødvendige for, at politiet kan drage omsorg for udlændingens udrejse,«.

*Gældende formulering**Lovforslaget**Stk. 4-5. - - -*

§ 37 e. En udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, har ret til at modtage og afsende breve. Politiet kan gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, eller til skade for opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Tilbageholdes et brev til eller fra en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36, skal spørgsmålet, om tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse. Opretholdes tilbageholdelsen, skal afsenderen og adressaten straks underrettes, medmindre retten af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffer anden bestemmelse. § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Tilbageholdes et brev til eller fra en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, men ikke er fremstillet for retten i medfør af § 37, skal afsenderen og adressaten straks underrettes herom, medmindre politiet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffer anden bestemmelse. Afsenderen eller adressaten kan kræve, at politiets tilbageholdelse af et brev forelægges retten til afgørelse i forbindelse med udlændingens fremstilling for retten i medfør af § 37. En begæring efter 2. pkt. har ikke opsættende virkning. § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 40. - - -

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. En udlænding skal meddele de oplysninger om sine økonomiske forhold, som er nødvendige til bedømmelse af, om Udlændingestyrelsen kan pålægge udlændingen at tilbagebetale udgifterne til udlændingens underhold, jf. § 42 a, stk. 1.

Stk. 3-6. - - -

Stk. 7. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, kan tages i bevaring, hvis det skønnes fornødent. Retsplejelovens kapitler 72, 73 og 75 b finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Stk. 8. - - -

§ 42 a. En udlænding, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen. En udlænding som nævnt i 1. pkt., der er blevet meddelt opholdstilladelse i medfør af § 7, stk. 1 eller 2, § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4-6, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen til og med udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende. Udlændingestyrelsen kan dog bestemme, at en udlænding, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin hússtands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale de i 1. pkt. nævnte udgifter til udlændingens underhold, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Udlændingestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for beregningen af de i 1. pkt. nævnte udgifter, herunder fastsætte gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode. Udlændingestyrelsens pålæg til en udlænding om at betale de i 1. pkt. nævnte udgifter tillægges udpantningsret.

24. I § 40, stk. 2, ændres »§ 42 a, stk. 1« til: »§ 42 a, stk. 4«.

25. I § 40, stk. 7, ændres »Retsplejelovens kapitler 72, 73 og 75 b« til: »Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74«.

26. § 42 a, stk. 1, affattes således:

»En udlænding, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes, jf. dog stk. 3 og 4 og § 43, stk. 1. En udlænding som nævnt i 1. pkt., der er blevet meddelt opholdstilladelse i medfør af § 7, stk. 1 eller 2, § 9, stk. 2, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 4-6, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen til og med udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

27. I § 42 a indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Har en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 1 eller § 43, stk. 1, efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke ret til at opholde sig her i landet, får udlændingen udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke:

- 1) Hvis udlændingen har lovligt ophold her i landet i medfør af § 1 eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 6 eller 9.
- 2) Hvis udlændingen har indgået ægteskab med en herboende person, medmindre særlige grunde foreligger.
- 3) Hvis udlændingens opholdssted ikke kendes.
- 4) Hvis udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter anden lovgivning. Stk. 1 gælder dog, uanset om udlændingen har ret til hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding omfattet af stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold. Udlændingestyrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til udlændingens underhold, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil. Udlændingestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinjer for beregningen af udgifterne til underhold, herunder fastsætte gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode. Udlændingestyrelsens pålæg til en udlænding om at betale udgifterne til underhold tillægges udpantningsret.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 5-10.

Gældende formulering

Stk. 2. Udlændingestyrelsen tilvejebringer og driver indkvarteringssteder for udlændinge, der er nævnt i stk. 1. Dette kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors eller med andre private organisationer eller selskaber, som er godkendt hertil af indenrigsministeren. Statslige styrelser, som er godkendt hertil af indenrigsministeren, eller en kommune kan endvidere efter aftale med Udlændingestyrelsen tilvejebringe og drive sådanne indkvarteringssteder. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang Udlændingestyrelsens beføjelser efter denne bestemmelse kan overføres til andre myndigheder. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at Udlændingestyrelsen kan fastsætte nærmere regler for og træffe bestemmelse om udøvelsen af disse beføjelser.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler for kommunernes deltagelse i finansieringen af tilvejebringelsen og driften af indkvarteringssteder for udlændinge, der er nævnt i stk. 1, herunder om statens dækning af udgifterne.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en i stk. 1 nævnt udlænding, uanset om den pågældende selv har tilstrækkelige midler til sit underhold, skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse. En sådan udlænding må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægge hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv.

Stk. 5. Har en udlænding, der ikke har ansøgt om opholdstilladelse i henhold til § 7, efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 ikke ret til at opholde sig her i landet, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at udgifterne til udlændingens underhold dækkes af Udlændingestyrelsen i overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 1. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 5, ikke skal have dækket sine udgifter til underhold bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser, såfremt

Lovforslaget

28. I § 42 a, stk. 2, 1. pkt., som bliver § 42 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

29. I § 42 a, stk. 2, 3. pkt., som bliver § 42 a, stk. 5, 3. pkt., ændres »Statslige styrelser« til: »Beredskabsstyrelsen eller andre statslige styrelser«.

30. I § 42 a, stk. 3, som bliver § 42 a, stk. 6, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

31. I § 42 a, stk. 4, 1. pkt., som bliver § 42 a, stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3,«.

32. § 42 a, stk. 5, som bliver § 42 a, stk. 8, ophæves.
Stk. 6 og 7, som bliver stk. 9 og 10, bliver herefter stk. 8 og 9.

33. I § 42 a, stk. 6, som bliver § 42 a, stk. 8, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1 eller 2, jf. stk. 3.«

Gældende formulering

Lovforslaget

3) udlændingen ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om, at udlændingen skal tage ophold efter Udlændingestyrelsens nærmere bestemmelse, jf. § 42 a, stk. 4, 1. pkt.,

4)-7) - - -

Stk. 7. - - -

§ 42 b. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om erstatning for skader, som udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres de pågældende udlændinge eller disses ejendele. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.

§ 42 c. Børn i den undervisningspligtige alder, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, eller hvis forældre er omfattet af § 42 a, stk. 5, skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke uddannelser og aktiviteter der tilbydes, og kan herunder efter forhandling med undervisningsministeren bestemme, i hvilket omfang de nævnte børn kan deltage i folkeskolens undervisning.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at der for andre udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, kan tilrettelægges tilbud om undervisning. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke uddannelser og aktiviteter der tilbydes, og kan endvidere bestemme, at undervisningen kan ske i et samarbejde med skoler og uddannelsesinstitutioner under Arbejdsministeriet, Kulturministeriet og Undervisningsministeriet eller kan erstattes af undervisning udbudt af disse. Indenrigsministeren kan desuden bestemme, i hvilket omfang gennemførelsen vil være afhængig af, at de i 1. pkt. nævnte udlændinge medvirker hertil som undervisere og lignende.

Stk. 3. - - -

34. I § 42 a, stk. 6, nr. 3, som bliver § 42 a, stk. 8, nr. 3, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 7, 1. pkt.«.

35. I § 42 b, 1. pkt., ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

36. § 42 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Børn i den undervisningspligtige alder, der opholder sig her i landet og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning.«

37. I § 42 c, stk. 2, 1. pkt., ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

Gældende formulering

§ 42 d. En udlænding, der er indkvarteret på et af de i § 42 a, stk. 2, nævnte indkvarteringssteder, har pligt til at medvirke ved udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet.

Stk. 2. ---

Stk. 3. En udlænding, der er indkvarteret på et af de i § 42 a, stk. 2, nævnte indkvarteringssteder, må udføre andre end de i stk. 1 nævnte opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet og medvirke ved gennemførelsen af den i § 42 c nævnte undervisning.

Stk. 4. En udlænding, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, må deltage i ulønnet humanitært arbejde eller andet frivilligt arbejde.

Stk. 5-6. ---

Stk. 7. Indenrigsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang udlændinge, der opholder sig her i landet, og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling, er omfattet af reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.

Lovforslaget

38. I § 42 d, stk. 1 og 3, ændres »§ 42 a, stk. 2« til: »§ 42 a, stk. 5«.

39. I § 42 d, stk. 4 og 7, ændres », og hvis ansøgning om opholdstilladelse i henhold til § 7 er taget under behandling« til: »og er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3«.

40. Efter § 42 d indsættes:

»§ 42 e. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde erhverve bebygget eller ubebygget fast ejendom ved ekspropriation, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at sikre tilvejebringelsen af de i § 42 a, stk. 5, nævnte indkvarteringssteder. Ekspropriation kan ske til eje eller brug, herunder således at der kun erhverves en begrænset rettighed over den pågældende ejendom. Ekspropriation finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Ved etablering af de i § 42 a, stk. 5, nævnte indkvarteringssteder er Udlændingestyrelsen fritaget for kravet om at søge boligministerens bistand i § 4, stk. 2, i lov om statens byggevirkingsomhed.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 43. Såfremt politiet drager omsorg for en udlændings ophold og udrejse, skal udlændingen afholde de udgifter, der for udlændingens eget vedkommende er forbundet hermed. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne foreløbig af statskassen.

Stk. 2. Føreren og den, der har rådighed over et skib eller luftfartøj, som har bragt en udlænding her til landet, samt dennes herværende repræsentant har pligt til uden udgift for staten at sørge for udlændingens udrejse, såfremt udlændingen bliver afvist efter reglerne i kapitel 5 eller overført eller tilbageført efter reglerne i kapitel 5 a. De har endvidere pligt til at erstatte statens udgifter ved rømte eller agterudsejlede besætningsmedlemmer og blindpassagerers ophold, tilbageførelse til skibet eller luftfartøjet eller udsendelse. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om størrelsen af den i 2. pkt. nævnte erstatning.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Krav efter stk. 1-3 tillægges udpantningsret.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af §§ 46 a-49, § 50, § 50 a og § 51, stk. 2, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Udlændingestyrelsens afgørelser kan, bortset fra de i § 9, stk. 2, nr. 5, § 33, § 42 a, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, § 42 d, stk. 2, og § 53 a nævnte afgørelser, påklages til indenrigsministeren.

Stk. 3. ---

41. I § 43 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Politiet kan, såfremt der er et umiddelbart behov herfor, drage omsorg for indkvartering og underhold af udlændinge, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som ikke er registrerede som asylansøgere efter § 48 e, stk. 1. Politiet afholder udgifterne hertil.«

Stk. 1-4 bliver herefter stk. 2-5.

42. I § 43, stk. 1, 1. pkt., der bliver § 43, stk. 2, 1. pkt., udgår »ophold og«.

43. I § 43, stk. 2, 1. pkt., der bliver § 43, stk. 3, 1. pkt., ændres »afvist efter reglerne i kapitel 5 eller overført eller tilbageført efter reglerne i kapitel 5 a« til: »afvist, overført eller tilbageført efter reglerne i kapitel 5 eller 5 a«.

44. I § 43, stk. 4, der bliver § 43, stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 2-4«.

45. I § 46, stk. 1, indsættes efter »der fremgår af«: »§ 9, stk. 5.«.

46. I § 46, stk. 2, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.,«.

Gældende formulering

§ 47 a. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og i helt særlige tilfælde politiet kan udstede visum ved indrejsen i landet samt udstede tilbagerejsetilladelse til en udlænding, der lovligt opholder sig her i landet.

§ 48. Afgørelse om afvisning ved indrejsen, jf. §§ 28, stk. 1, og 29, stk. 1 og 2, kan træffes af vedkommende politimester eller politidirektøren. Afgørelser efter § 30, § 33, stk. 8, § 34, § 36, § 37 c, stk. 5, § 37 d, stk. 1 og 3, § 37 e, stk. 1 og 4, § 40, stk. 6 og 7, § 40 a, stk. 1 og 2, § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 a, stk. 4-6 og 10, og § 40 b, stk. 1 og 2, § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 4-6 og 8, og § 43, stk. 1 og 2, kan træffes af Rigspolitietschefen, vedkommende politimester eller politidirektøren. Afgørelser om ydelse af hjælp efter § 43 a kan træffes af Rigspolitietschefen. De i 1.-3. pkt. nævnte afgørelser kan påklages til indenrigsministeren. Klagen har ikke opsættende virkning. Politiets afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter § 36 og §§ 37 c-37 e kan dog kun påklages til indenrigsministeren, såfremt afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter § 37 eller §§ 37 c-37 e. Politiets afgørelser efter § 33, stk. 8, kan ikke indbringes for indenrigsministeren.

§ 48 a. Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning efter § 25 b og i givet fald udsendelse.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om undladelse af afvisning eller udvisning eller overførsel eller tilbageførsel efter EF-asyllkonventionen og udsendelse, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i landet, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

Lovforslaget

47. I § 47 a udgår »i helt særlige tilfælde«.

48. I § 48, 2. pkt., ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 2 og 3«.

49. I § 48 a, stk. 1, ændres »overførsel eller tilbageførsel« til: »afvisning, overførsel eller tilbageførsel«.

50. I § 48 a, stk. 4, ændres »eller udvisning eller overførsel eller tilbageførsel efter EF-asyllkonventionen« til: », udvisning, overførsel eller tilbageførsel«.

Gældende formulering

§ 48 b. Anmoder et andet EF-land Danmark om at overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i EF-asykonventionen, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse vedrørende anmodningen.

§ 48 e. Når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7, kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, registrerer politiet den pågældende som asylansøger.

Stk. 2. - - -

§ 50 a. - - -

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital eller forvaring spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejeloovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 53 a. For Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om følgende spørgsmål, jf. dog stk. 3:

1)-3)- - -

4) Beslutning om udsendelse efter § 49 a.

Lovforslaget

51. I § 48 b ændres »overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i EF-asykonventionen« til: »overtage, tilbagetage eller modtage en udlænding efter reglerne i kapitel 5 a«.

52. I § 48 e, stk. 1, ændres »politiet« til: »Udlændingestyrelsen«.

53. I § 48 e indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse efter § 48 a, stk. 1, foretager politiet en undersøgelse med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, nationalitet og rejserute og indhente andre nødvendige oplysninger.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

54. I § 50 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »eller forvaring«.

55. § 53 a, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Udsendelse efter § 49 a.«

Bilag til f. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Politiet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlændings strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, hvis den pågældende har ansøgt om opholdstilladelse efter §§ 7-8 eller er omfattet af § 42 a, stk. 5.

§ 58. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater, der beskikkes efter § 37, stk. 2, § 37 c, stk. 3, 2. pkt., § 49, stk. 3, § 50, stk. 2, 3. pkt., § 52, stk. 4, § 55, stk. 1, og § 65, stk. 3, 2. pkt., gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 59. - - -

Stk. 2. Med samme straf som i stk. 1 anført straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.

Stk. 3. - - -

56. I § 53 a, stk. 5, ændres »eller omfattet af § 42 a, stk. 5« til: »eller er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3«.

57. I § 58 indsættes efter »§ 37 c, stk. 3, 2. pkt.,«: »§ 40, stk. 3, 3. pkt.,« og efter »§ 50, stk. 2, 3. pkt.,« indsættes: »§ 50 a, stk. 2, 3. pkt.,«.

58. § 59, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.«

59. I § 59 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Ved straffens udmåling efter stk. 2 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 4. Er der ved en overtrædelse af stk. 2 opnået en økonomisk fordel, kan denne konfiskeres efter reglerne i straffelovens kapitel 9. Kan der ikke ske konfiskation, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillæggsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

Gældende formulering

§ 60. Overtrædelse af § 16, stk. 2, de i medfør af § 34 eller § 42 a, stk. 4, 1. pkt., givne pålæg, § 39, stk. 1 og 3, § 40, stk. 1-3, og § 42 a, stk. 4, 2. pkt., eller tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte.

Stk. 2. - - -

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante bestemmelser i lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og § 3 i lov nr. 140 af 17. marts 1999. Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft:

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. - - -

§ 2 b. Udlændinge, der har opholdstilladelse i et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder fra indrejsen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog ikke den tid, hvori udlændingen har haft ophold i et andet nordisk land.

Stk. 2. Udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder inden for visummets gyldighedsperiode. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland.

Stk. 3. - - -

Lovforslaget

60. I § 60, stk. 1, ændres »§ 42 a, stk. 4, 1. pkt.« til: »§ 42 a, stk. 7, 1. pkt.«, og »§ 42 a, stk. 4, 2. pkt.« ændres til: »§ 42 a, stk. 7, 2. pkt.«.

§ 2

I lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og § 3 i lov nr. 140 af 17. marts 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, nr. 2, affattes § 2 b, stk. 1 og 2, således:

»Udlændinge, der har opholdstilladelse i et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog ikke den tid, hvori udlændingen har haft ophold i de andre nordiske lande.

Stk. 2. Udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet inden for visummets gyldighedsperiode. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for halvåret har opholdt sig i et andet Schengenland.«

Gældende formulering

Lovforslaget

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indrejsen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland inden for de sidste 6 måneder.«

4. § 4, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Visum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12 til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande.

Stk. 4. Visum kan gives til en eller flere indrejser med ret til indtil i alt 3 måneders ophold inden for et nærmere fastsat tidsrum. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland.«

5. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. ---

§ 4 b. En udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af §§ 2-4 a, kan i særlige tilfælde få forlænget sin ret til ophold her i landet.«

2. § 1, nr. 3, affattes således:

»3. § 3 ophæves og i stedet indsættes som §§ 3 og 3 a:

»§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder i løbet af en 6-måneders periode regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6-måneders perioden har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland.

§ 3 a. Uanset bestemmelserne i §§ 1-3 skal udlændinge med indrejseforbud, jf. § 32, have et visum udstedt efter § 4 eller § 4 a for at indrejse og opholde sig i Danmark. Tilsvarende gælder for udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3. De i 1. og 2. pkt. nævnte udlændinge må ikke opholde sig her i landet ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum.«

3. § 1, nr. 4, affattes således:

»4. § 4 affattes således:

»§ 4. Visum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12, jf. artikel 15, til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må dog ikke overstige 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene.«

4. I § 1, nr. 5, ændres i § 4 b »§§ 2-4 a« til: »§§ 2-3 a«.

Gældende formulering

Lovforslaget

6. § 5, stk. 1, affattes således:

»Udlændinge, der ikke efter §§ 1-4 b har ret til at opholde sig her i landet, må kun opholde sig her i landet, hvis de har opholdstilladelse.«

7. - 9. (ophævet)

13. § 28 affattes således:

»§ 28. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, kan afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, i følgende tilfælde:

1) Hvis udlændingen har indrejseforbud og ikke har visum, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.

2)-7)- - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. En udlænding, der ikke er nordisk statsborger og ikke er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan endvidere afvises ved indrejsen i Danmark, hvis

1) den pågældende har modtaget indrejseforbud fra et andet nordisk land og ikke har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse, eller

2) den pågældende udlænding kan afvises efter de regler, der gælder i et andet nordisk land, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse.

5. I § 1, nr. 6, ændres i § 5, stk. 1, »§§ 1-4 b« til: »§§ 1-3 a og 4 b«.

6. I § 1 indsættes i stedet for de ophævede nr. 7 og 8 som nye numre:

»7. I § 9, stk. 7, 3. pkt., ændres »§§ 1-4 eller § 5, stk. 2« til: »§§ 1-3 a, 4 b eller 5, stk. 2«.

8. I § 9, stk. 8, ændres »§§ 1-4« til: »§§ 1-3 a eller 4 b«.

7. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 1, nr. 1, », jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.« til: »udstedt efter § 4 eller 4 a, jf. § 3 a, 1. pkt.«.

8. I § 1, nr. 13, affattes § 28, stk. 4, således:

»Stk. 4. En udlænding, der ikke er nordisk statsborger og ikke er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan afvises ved indrejsen i Danmark, hvis den pågældende kan afvises efter de regler, der gælder i det andet nordiske land, hvortil den pågældende må antages at ville rejse.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Afvisning efter stk. 1-4 kan endvidere ske indtil 3 måneder efter indrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog efter indrejsen kun afvises efter stk. 1, nr. 1 og 7, og, såfremt det offentlige må bekoste udlændingens rejse ud af landet, tillige efter stk. 1, nr. 5. Har Danmark fremsat anmodning over for et andet land om overtagelse eller tilbagetagelse af udlændingen efter EF-asylkonventionen, jf. § 29 a, regnes fristen i 1. pkt. fra det tidspunkt, da det andet land har besvaret anmodningen.

Stk. 6. Afvisning efter stk. 1-5 må dog ikke ske, hvis udlændingen i medfør af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 3, 1. pkt., ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, jf. stk. 2-5. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 3, 2. pkt., ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1 eller 2, jf. stk. 2-5.

Stk. 7-9. - - -«

22. I § 38 indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»Ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, skal ind- og udrejsekontrol finde sted i medfør af Schengenkonventionens artikel 6.

Stk. 2. Ind- og udrejsekontrol må ikke finde sted ved grænsen til et Schengenland. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.«

Stk. 1-3 bliver herefter stk. 3-5.

9. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 5, 3. pkt., »eller tilbagetagelse af udlændingen efter EF-asylkonventionen, jf. § 29 a« til: », tilbagetagelse eller modtagelse af udlændingen efter reglerne i kapitel 5 a«.

10. I § 1, nr. 13, ændres i § 28, stk. 6, 3. pkt., »stk. 1, nr. 1 eller 2« til: »stk. 1, nr. 1«.

11. § 1, nr. 22, affattes således:

»**22.** § 38 affattes således:

»§ 38. Ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, skal ind- og udrejsekontrol finde sted i medfør af Schengenkonventionens artikel 6.

Stk. 2. Ind- og udrejsekontrol må ikke finde sted ved grænsen til et Schengenland. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.

Stk. 3. Ind- og udrejse over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, må, medmindre andet er fastsat i medfør af Schengenkonventionens artikel 3, stk. 1, 2. pkt., alene finde sted ved de grænseovergangssteder (havne og lufthavne), der er godkendt af indenrigsministeren, og alene inden for disses åbningstid. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for godkendelsen af en havn eller lufthavn som grænseovergangssted.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om ind- og udrejsekontrol, herunder om udenlandske besætningsmedlemmers ophold her i landet, om på- og afmønstring her i landet af udenlandske besætningsmedlemmer og om de pligter, der påhviler skibsførere og luftfartøjschefer:

Stk. 5. I forbindelse med ind- og udrejsekontrol efter stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., har politiet ret til at undersøge bagagerum og andre lukkede rum i køretøjer, skibe og luftfartøjer for at sikre, at ulovlig ind- og udrejse ikke finder sted.

Stk. 6. Politiet kan standse et køretøj inde i landet med henblik på at kontrollere, om køretøjet transporterer en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet.

Stk. 7. Politiet kan foretage stempning af en udlændings pas eller anden rejselegitimation ved ind- eller udrejse eller ved afvisning eller udvisning. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets stempning af pas og anden rejselegitimation.««

12. I § 1 indsættes i stedet for det ophævede *nr. 23* som nyt nummer:

»23. I § 39, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland skal passet eller rejselegitimationen ikke forevises for paskontrollen, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2, jf. § 38, stk. 2.««

23. (ophævet)

24. I § 43, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »pligt til uden udgift for staten at sørge for udlændingens udrejse,« til: »pligt til uden udgift for staten straks at sørge for udlændingens udrejse eller tilbagerejse,«.

13. I § 1, *nr. 24*, ændres »§ 43, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 43, stk. 3, 1. pkt.«.

25. I § 43 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Bestemmelserne i *stk. 2* og *3* finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

14. I § 1, *nr. 25*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 6*«, og »*Stk. 5*« ændres til: »*Stk. 6*«.

Gældende formulering

Lovforslaget

32. Kapitel 8 a affattes således:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af EF-
 asylkonventionen og Schengenkonventionen
 m.v.

§ 58 b. ---

§ 58 c. ---

§ 58 d. ---

§ 58 e. ---

§ 58 f. ---

§ 58 g. Rigspolitichefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis den pågældende er udvist af landet i medfør af §§ 22 eller 23. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er udvist af landet i medfør af § 24, såfremt den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

§ 58 h. ---«

33. I § 59 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

15. I § 1, nr. 32, ændres i § 58 g, 1. pkt., »§§ 22 eller 23« til: »§§ 22, 23, 24, nr. 1, eller 25«, og i § 58 g, 2. pkt., ændres »§ 24« til: »§ 24, nr. 2«.

16. I § 1 ophæves nr. 33 og i stedet indsættes som nr. 33-35:

»33. § 59, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Indrejser eller udrejser uden om paskontrol-
 len her i landet eller i et andet nordisk land
 eller uden for grænseovergangsstedets åb-
 ningstid. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke
 ved indrejse fra eller udrejse til et Schengen-
 land, medmindre der undtagelsesvis sker
 kontrol ved en sådan grænse i medfør af
 Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2, jf.
 § 38, stk. 2.«

34. I § 59 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

35. I § 60, stk. 2, 2. pkt., ændres »38, stk. 2« til:
 »38, stk. 4.«

Gældende formulering

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 563 af 30. juni 1995, som ændret ved § 2 i lov nr. 290 af 24. april 1996, lov nr. 327 af 30. april 1996 og § 5 i lov nr. 140 af 17. marts 1999:

§ 5. - - -*Stk. 2-5. - - -*

Stk. 6. Udlændingestyrelsen tilrettelægger den undervisning, der tilbydes i medfør af stk. 1 og 2, og de uddannelser og aktiviteter, der tilbydes i medfør af stk. 3 og 5. Dette kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp eller andre private organisationer eller selskaber, som er godkendt hertil af indenrigsministeren. Statslige styrelser, som er godkendt hertil af indenrigsministeren, eller kommuner kan endvidere efter aftale med Udlændingestyrelsen tilrettelægge undervisning, uddannelser og aktiviteter.

*Stk. 7-8. - - -***§ 7. - - -**

Stk. 2. Udlændingestyrelsen tilvejebringer og driver særskilte indkvarteringssteder for personer, der meddelt opholdstilladelse efter denne lov. Dette kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors eller andre private organisationer eller selskaber, som er godkendt hertil af indenrigsministeren. Statslige styrelser, som er godkendt hertil af indenrigsministeren, eller en kommune kan endvidere efter aftale med Udlændingestyrelsen tilvejebringe og drive sådanne indkvarteringssteder.

*Stk. 3-7. - - -**Lovforslaget***§ 3**

I lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 563 af 30. juni 1995, som ændret ved § 2 i lov nr. 290 af 24. april 1996, lov nr. 327 af 30. april 1996 og § 5 i lov nr. 140 af 17. marts 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 6, 3. pkt.*, og § 7, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »Statslige styrelser« til: »Beredskabsstyrelsen eller andre statslige styrelser«.

Gældende formulering

§ 9. En opholdstilladelse efter denne lov kan inddrages, såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10 eller § 19, stk. 3. Udlændingelovens § 26 finder anvendelse ved afgørelsen om inddragelse af opholdstilladelsen.

§ 9. En opholdstilladelse efter denne lov kan inddrages, hvis det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Opholdstilladelsen kan endvidere inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, eller såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10. Udlændingelovens § 19, stk. 5, og § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse efter denne lov.

(Citater vedrører § 9, således som bestemmelsen vil være affattet ved vedtagelsen af dette lovforslags § 3, nr. 2.)

§ 10. En person med opholdstilladelse efter denne lov kan udvises, hvis pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der kan medføre højere straf end hæfte. Udlændingelovens §§ 26, 32 og 49-51 finder anvendelse ved afgørelsen om udvisning.

§ 11. Beslutning om ikke at forlænge eller at inddrage en opholdstilladelse og beslutning om udvisning skal indeholde en frist for udrejse, der bortset fra påtrængende tilfælde ikke må være kortere end 1 måned. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglen i stk. 2.

Stk. 2. - - -

Lovforslaget

2. § 9 affattes således:

»§ 9. En opholdstilladelse efter denne lov kan inddrages, hvis det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Opholdstilladelsen kan endvidere inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, eller såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 10. Udlændingelovens § 19, stk. 5, og § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse efter denne lov.«

3. I § 9, 3. pkt., ændres »Udlændingelovens § 19, stk. 5« til: »Udlændingelovens § 19, stk. 6«.

4. § 10 affattes således:

»§ 10. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan udvises, hvis den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter. Udlændingen kan endvidere udvises efter udlændingelovens §§ 25 og 51. Udlændingelovens §§ 26, 32, 49, 50 og 50 a finder tilsvarende anvendelse.«

5. I § 11, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »end 1 måned«: », jf. dog stk. 3«.

Gældende formulering

Stk. 3. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet en udrejsefrist efter reglerne i stk. 1. Fristen regnes fra dommens afsigelse eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved denne, fra dens forkyndelse.

Stk. 4. ---

§ 12. Over for en person med opholdstilladelse efter denne lov kan politiet foretage frihedsberøvelse eller mindre indgribende foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne i udlændingelovens §§ 34 og 36. Udlændingelovens § 37 samt §§ 37 a-37 f finder herunder anvendelse.

Stk. 2. ---

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afgørelser i henhold til § 11, stk. 3, og § 12, stk. 1, træffes af vedkommende politimester, politidirektøren og af Rigspolitechefen, hvis afgørelser kan påklages til indenrigsministeren. Udlændingelovens § 48, stk. 1, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

I det følgende gengives den relevante gældende bestemmelse i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 12. august 1997, som ændret ved § 3 i lov nr. 403 af 26. juni 1998, § 3 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og lov nr. 141 af 17. marts 1999:

§ 125 a. Den, der under skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 3, straffes med fængsel indtil 4 år.

Lovforslaget

6. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis udlændingen ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra tidspunktet for dommens forkyndelse.«

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 34 og 36« til: »§ 34, stk. 1, og § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2«.

8. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 37 samt §§ 37 a-37 f« til: »§§ 37-37 f og § 58«.

9. I § 13, stk. 3, 2. pkt., ændres »Udlændingelovens § 48, stk. 1, 5.-7. pkt.« til: »Udlændingelovens § 48, 5.-7. pkt.«.

§ 4

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 12. august 1997, som ændret ved § 3 i lov nr. 403 af 26. juni 1998, § 3 i lov nr. 473 af 1. juli 1998 og lov nr. 141 af 17. marts 1999, foretages følgende ændring:

I § 125 a ændres »§ 59, stk. 3« til: »§ 59, stk. 5«.

Bilag 2

Spalte- og sidehenvisninger til Folketingstidende vedrørende behandlingen i Folketinget af den oprindelige udlændingelov og den oprindelige lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. samt senere relevante ændringslove

Lov nr. 226 af 8. juni 1983 (Udlændingeloven) (Lovforslag nr. L 105 af 20. januar 1983)

Skriftlig fremsættelse den 20. januar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 4502
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg A	sp. 2027
1. behandling den 2. februar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 5316
Betænkning den 27. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 1935
1. del af 2. behandling den 30. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12152
Tilføjelse til betænkning den 31. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2775
2. del af 2. behandling den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12587
Tillægsbetænkning den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2845
3. behandling den 3. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12847
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg C	sp. 609

Lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven (Lovforslag nr. L 4 af 7. oktober 1986)

Skriftlig fremsættelse den 7. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 70
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg A	sp. 13
1. behandling den 10. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 360
Betænkning den 14. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg B	sp. 147
2. behandling den 16. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 829
Tillægsbetænkning den 16. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg B	sp. 203
3. behandling den 17. oktober 1986:	Folketingstidende 1986/87 FF	sp. 998
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1986/87 Tillæg C	sp. 1

Lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven (EF-asykonventionen) (Lovforslag nr. L 171 af 24. april 1991)

Skriftlig fremsættelse den 24. april 1991:	Folketingstidende 1990/91 FF	sp. 5012
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1990/91 Tillæg A	sp. 5693
1. behandling den 3. maj 1991:	Folketingstidende 1990/91 FF	sp. 5453
Betænkning den 23. maj 1991:	Folketingstidende 1990/91 Tillæg B	sp. 1239
2. behandling den 28. maj 1991:	Folketingstidende 1990/91 FF	sp. 6857
3. behandling den 31. maj 1991:	Folketingstidende 1990/91 FF	sp. 7468
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1990/91 Tillæg C	sp. 965

Lov nr. 933 af 28. november 1992 om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Lovforslag nr. L 41 af 8. oktober 1992)

Skriftlig fremsættelse den 8. oktober 1992:	Folketingstidende 1992/93 FF	sp. 151
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1992/93 Tillæg A	sp. 1237
1. behandling den 21. oktober 1992:	Folketingstidende 1992/93 FF	sp. 517
Betænkning den 17. november 1992:	Folketingstidende 1992/93 Tillæg B	sp. 105
2. behandling den 19. november 1992:	Folketingstidende 1992/93 FF	sp. 2143
Tillægsbetænkning den 20. november 1992:	Folketingstidende 1992/93 Tillæg B	sp. 131
3. behandling den 24. november 1992:	Folketingstidende 1992/93 FF	sp. 2325
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1992/93 Tillæg C	sp. 75

Lov nr. 421 af 1. juni 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Effektivisering af asylsagsbehandlingen, foranstaltning af isolation og brev- og besøgskontrol over for frihedsberøvede udlændinge, betalingsordning for asylansøgere underhold m.v.) (Lovforslag nr. L 214 af 2. marts 1994)

Skriftlig fremsættelse den 2. marts 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 7345
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg A	sp. 7295
1. behandling den 15. marts 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 7681
Betænkning den 5. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg B	sp. 1257
2. behandling den 10. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 10912
3. behandling den 17. maj 1994:	Folketingstidende 1993/94 FF	sp. 11142
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1993/94 Tillæg C	sp. 1049

Lov nr. 290 af 24. april 1996 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand (Midlertidig opholdstilladelse til personer fra Serbien-Montenegro m.v.) (Lovforslag nr. L 41 af 11. oktober 1995)

Skriftlig fremsættelse den 11. oktober 1995:	Folketingstidende 1995/96 FF	sp. 188
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1995/96 Tillæg A	sp. 1423
1. behandling den 26. oktober 1995:	Folketingstidende 1995/96 FF	sp. 464
Betænkning den 12. marts 1996:	Folketingstidende 1995/96 Tillæg B	sp. 376
2. behandling den 26. marts 1996:	Folketingstidende 1995/96 FF	sp. 4866
Tillægsbetænkning den 11. april 1996:	Folketingstidende 1995/96 Tillæg B:	sp. 486
3. behandling den 18. april 1996:	Folketingstidende 1995/96 FF	sp. 5606
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1995/96 Tillæg C	sp. 406

Lov nr. 407 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Optagelse af fingeraftryk og personfoto, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.) (Lovforslag nr. L 190 af 12. marts 1997)

Skriftlig fremsættelse den 12. marts 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 3996
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 3976
1. behandling den 2. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 5210
Betænkning den 26. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1301
2. behandling den 28. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8022
3. behandling den 30. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8288
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg C	s. 636

Lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.) (Lovforslag nr. L 222 af 10. april 1997)

Skriftlig fremsættelse den 10. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 4804
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 4757
1. behandling den 17. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 5812
Betænkning den 20. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1061
2. behandling den 22. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 7580
Tillægsbetænkning den 28. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1414
3. behandling den 30. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8288
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg C	s. 809

Lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsbegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.) (Lovforslag nr. L 59 af 16. april 1998)

Skriftlig fremsættelse den 16. april 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg A	s. 1648
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg A	s. 1554
1. behandling den 30. april 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 977
Betænkning den 23. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg B	s. 610
2. behandling den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 2420
Tillægsbetænkning den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg B	s. 728
3. behandling den 26. juni 1998:	Folketingstidende 1997/98 FF	s. 2566
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1997/98 Tillæg C	s. 503

Lov nr. 140 af 17. marts 1999 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Ophævelse af revisionsbestemmelse, registrering af personfotografi m.v.) (Lovforslag nr. L 71 af 29. oktober 1998)

Skriftlig fremsættelse den 29. oktober 1998:	Folketingstidende 1998/99 Tillæg A	s. 1864
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1998/99 Tillæg A	s. 1832
1. behandling den 12. november 1998:	Folketingstidende 1998/99 FF	s. 1040
Betænkning den 23. februar 1999:	Folketingstidende 1998/99 Tillæg B	s. 374
2. behandling den 2. marts 1999:	Folketingstidende 1998/99 FF	s. 4251
3. behandling den 4. marts 1999:	Folketingstidende 1998/99 FF	s. 4363
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1998/99 Tillæg C	s. 333

Til lovforslag nr. L 264. Skriftlig fremsættelse (30. marts 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og straffeloven. (Skærpelse af straffniveauet for ulovlig beskæftigelse af udlændinge, Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde, præcisering af Udlændingestyrelsens og politiets underholdsforpligtelse m.v.).

(Lovforslag nr. L 264).

Med henblik på at understrege, at der bør ses med større alvor på ulovlig beskæftigelse af udlændinge og den udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, der herved finder sted, foreslås der en fordobling af strafferammen for ulovlig beskæftigelse af udlændinge fra 6 måneders til 1 års fængsel. Det foreslås endvidere, at det skal betragtes som en skærpelse omstændigheden ved strafudmålingen, hvis der ved en forsætlig eller groft uagtsom ulovlig beskæftigelse af udlændinge er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel. Det foreslås endvidere præciseret, at en opnået økonomisk fordel ved ulovlig beskæftigelse af udlændinge kan konfiskeres efter reglerne i straffeloven.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om ændringer af udlændingeloven som følge af Danmarks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde med henblik på, at de danske myndigheder kan udføre de kontrolfunktioner, der er forudsat i Schengen-konventionen, og med henblik på at gennemføre de justeringer i Den Nordiske Paskontroloverenskomst, som de nordiske lande agter at vedtage som følge af de nordiske landes indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde. Det foreslås bl.a., at politiet efter Dan-

marks indtræden i det praktiske Schengen-samarbejde får adgang til – uanset om der er konkret mistanke om ulovlig indrejse og menneskesmugling – at standse køretøjer inde i landet med henblik på at kontrollere, om køretøjet transporterer en eller flere udlændinge, der er indrejst ulovligt i landet. Finder politiet som led i en sådan kontrol, at der er rimelig grund til mistanke om, at der i køretøjets bagagerum eller andre lukkede rum befinder sig en udlænding, der er indrejst ulovligt i landet, vil politiet efter retsplejelovens bestemmelser herom kunne foretage en ransagning af køretøjets bagagerum og andre lukkede rum. Herudover foreslås en række bestemmelser teknisk præciseret i overensstemmelse med Schengen-konventionen.

For at sikre et midlertidigt forsørgelsesgrundlag for den enkelte udlænding, indtil den pågældende udsendes eller meddeles opholdstilladelse, indeholder lovforslaget endvidere forslag om præcisering af, hvilke persongrupper der er omfattet af Udlændingestyrelsens og politiets indkvarterings- og underholdsforpligtelser.

Det foreslås endvidere, at Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde får adgang til ekspropriation af de nødvendige ejendomme til etablering af indkvarteringssteder for asylansøgere m.v., når ekspropriation vil være af væsentlig betydning for etableringen af indkvarteringsstedet. Tilvejebringelse af indkvarteringssteder vil i videst muligt omfang skulle ske på frivillig basis.

Endelig indeholder lovforslaget – bl.a. med henblik på at sikre en mere smidig udlændingeadministration – en række andre forslag til ændringer og konsekvensændringer af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven) og straffeloven.